

PRESS CLIPPING

Четвртак 01.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЈОШ ТРИ КУЋЕ ИЗБЕГЛИЦАМА

Дневник, Датум : 1.9.2011, Страна : 11

ПЕЋИНЦИ: На територији пећиначке општине већ другу годину заредом, у току је избор корисника за доделу помоћи избеглим и интерно расељеним лицима у куповини и донацији кућа са окућницом. Средства су добијена од Комесаријата за избеглице Републике Србије и овог пута ће бити откупљене три куће.

По речима поверенице за избеглице пећиначке Општине Драгице Петковић на овај конкурс се јавило шест избегличких породица, од којих је комисија изабрала три које су се нашле на прелиминарној листи. Тако су се на листи нашли Жељко Дмитровић из Брестача, Лазар Лукић из Деча и Мирјана Хорват из Суботишта.

- Овај предлог листе објављен огласној табли Општине и Месних канцеларија, у понедељак, а подносилац захтева може уложити приговор Комисији преко писарнице општинске управе, у року од осам дана од дана објављивања предлога листе, односно до понедељка 5. септембра до 14 часова – истиче повереница Петковић и додаје да је, **поред овог конкурса, завршен и поступак доделе пет монтажних кућа, које је за избегла и интерно расељена лица са територије општине Пећинци обезбедила Међународна организација за миграције, тако да ће на територији пећиначке општине стамбено бити збринуте још осам избегличких породица.**

СТАЗУ ПРАВЕ И КОМШИЈЕ

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 1.9.2011, Страна : 18

ИЛИНЦИ КОД ШИДА

ИЛИНЦИ - Житељи Улице др Јована Рашковића, у избегличком насељу у Илинцима код Шида, више неће морати да гацају по блату јер су започели радови на изградњи 450 метара дуге пешачке стазе.

Пре неколико месеци, председница општине, Наташа Цвјетковић, обећала је да ће локална самоуправа омогућити да становници ове улице добију пешачку стазу. Оно што је обећано, ових дана се спроводи у дело. **Локална самоуправа је за набавку грађевинског материјала издвојила из буџета 300.000 динара, а помоћ је пружила и Месна заједница Илинци, која је купила даске за шаловање и ангажовала главног мајстора за надгледање радова.**

- Свако ради испред своје куће и сложним радом изградићемо стазу - задовољно прича Штефица Дракулић, која се са породицом доселила из околине Нашица у Хрватској. Њене речи потврђује и комшија Миливој Ђурђевић, некадашњи становник Сремских Чаковаца:

- Доста смо газили блато. Коначно да и наша деца не иду блатњава у забавиште и школу. Локална самоуправа је испунила своје обећање - каже Ђурђевић.

БАШАИД ЗОВЕ ИЗБЕГЛИЦЕ
Политика, Датум : 1.9.2011, Страна : А8

У банатском селу, 22 километара удаљеном од Кикинде, продаје се најмање 20 кућа за цену мању од 7.000 евра по објекту, али нема заинтересованих да их купе

Башаид – Село Башаид, ни тамо ни вамо. Од Кикинде удаљено 22 километара, од Зрењанина 33, од Бечеја 18 километара. Зоран Петровић, председник месне заједнице, ипак сматра да село није недођија у коју вас избаци аутобус фирме „Крстић”, па побегне без трага, већ микроцентар севернобанатског света. Ваљда је зато само у Башаиду вашар тако спектакуларан, и ваљда зато тамо прво гостује новосадска акустична равничарска поп-атракција „Фрајле”, а тек онда одлазе на тезгу у Кикинду. Село гасификовано, са кафићима, школом и вртићем, продавницама, домом здравља који ради у две смене, полицијом и црквом. И са 20 кућа на продају, које коштају око 7.000 евра свака. Таман колико држава плаћа избеглим и расељеним лицима да се скуће и почну живот изнова. После неуспешне потраге за две породице у избегличком кампу Крњача које смо желели да поведемо у Башаид да погледају то класично банатско лалинско село, пошли смо сами да проверимо вреди ли почети изнова у Башаиду.

Корпулентни Зоран Петровић, први човек села, најпре креће са историјским пи-аром. Неко време били су толико моћни да су и шеф партијског комитета Војводине, и председник покрајинске привредне коморе и помоћник покрајинског ДБ-а, из Башаида одлазили на посао. А са њима у екипи и први секретар тадашње моћне савезне Удбе. На излазу из села, аутобуси су превозили око 1.000 радника, ђака и поштене интелигенције на радне задатке у индустријску Кикинду. До шездесетих година прошлог века имали су и породилиште. Недостајала је само касарна!

А онда су дошле деведесете. Прве избеглице стигле су после рата у Хрватској.

– Можда је стигло стотинак породица, али мало њих се задржало. Одлазили су ка Новом Саду или Београду. У засеоку Бикач било је слободних плацева који су се делили бесплатно. И, ништа. Нико није хтео ни темељ да подигне – каже Зоран.

Али тада ни сељани нису били расположени за долазак нових становника. Шездесетседмогодишњи Раде Парента из села код Задра стигао је на облацима „Олује” са женом и три ћерке. Тадашње власти су усмеравале избегле из Хрватске ка Косову, али је Раде визионарски скренуо са пута.

– Мештани нису желели ни да чују за избеглице. Нису нам давали ни да будемо под киријом. Ја сам дошао без кошуље и са 200 немачких марака у џепу – прича Раде.

Седимо у његовој новој, белој кући. Његова ћерка Соња је дипломирала медицину, удала се за мештанина Драгана Грујића и постала лекар сеоског Дома здравља. Али није све изгледало тако идилично, када је Раде морао да прода златни прстен за 300 марака, да би прехранио породицу. Његов зет Драган је продао кола, како би тасту купио стару кућу од набоја.

– Зидо сам део по део, собу по собу, полако. Сада не бих могао да се вратим у Хрватску. Сродио сам се са комшијама. Штета што избеглице из кампа у Крњачи нису хтеле да дођу овде, да виде како се живи. Нама раније држава није куповала куће и имања. Морали смо да се сналазимо сами. Сада им се то нуди на тацни.

Опет, разумем их, јер су по 10 или 15 година у Крњачи. Ту су пустили корење сада их је тешко ишчупати из Београда – прича Раде.

Одлазимо у једну од кућа која се налази на списку месне заједнице, намењену избеглицама. Типична стара, војвођанска. Мало набој, мало цигла. Двориште треба очистити, покосити траву. Главна кућа има пет соба, од којих у четири треба увести добре мајсторе и молере, који би могли да их очас претворе у пристојно место за живот. На пету собу треба заборавити и претворити је у шпајз. Бродски под је у добром стању и са неколико хиљада евра за адаптацију, уз санирање спољне фасаде, кућа би могла да послужи као мотив за цртање банатских разгледница.

Имање површине пет, шест ари има и летњу кухињу, свињац, котарку, гаражу, неколико воћки... Али може ли се живети само од тога? Зоран Петровић препоручује: стотинак метара даље у закуп се може узети јутро земље и кренути полако са пољопривредом. Мало за себе, мало за пијацу.

Добро, није баш добитак на лотоу. Ни Кикинда није оно што је била у доба СФРЈ, када се налазила на врху лествице по платама, што је такође омиљено и радо цитирано народно предање из опуса севернобанатске митологије. Али ново пребивалиште у Башаиду изгледа много разумније, него живот у избегличким камповима. Преко пута куће коју смо посетили, продају се још две. Типична српска прича: старци умиру, млади одлазе и село са 3.500 душа, све је празније.

Зоран каже:

– Ваљда ће сад да стане, јер све што је мислило да оде, отишло је!

Одавно не постоји анимозитет према избеглицама. Напротив, сеоска администрација званично позива избегле и расељене да дођу. Добродошли су!

ЛИНТА: ПРЕМИЈЕРКА ХРВАТСКЕ СЕ ПОНЕЛА НЕЕВРОПСКИ

Политика, Датум : 1.9.2011, Страна : А8

Коалиција удружења избеглица у Србији саопштила је јуче да се премијерка Хрватске Јадранка Косор понела „неевропски” јер је изјавила да ће влада Хрватске учинити све да расветли судбину 999 несталих лица хрватске националности, док није ни поменула нестале Србе.

Како је саопштено, нестало је 2.130 Срба. Председник Коалиције удружења избеглица у Србији Миодраг Линта, у саопштењу је написао да став Јадранке Косор и владе Хрватске најбоље „илуструје чињеница да се на подручју Хрватске налази 40 познатих гробница” страдалих у хрватским операцијама „Бљесак” и „Олуја”. У гробницама је најмање 400 посмртних остатака који још нису ексхумирани, пише у саопштењу. Коалиција удружења избеглица у Србији затражила је од владе Хрватске и влада осталих земаља региона да се питање несталих, без обзира на националну припадност, реши што пре.

РОМИ РАСЕЉЕНИ МИМО СТАНДАРДА

Правда, Датум : 1.9.2011, Страна : 11

БЕОГРАД - Европски центар за права Рома указао је да су у половини случајева принудних исељења ромских породица из нехигијенских насеља у Београду прекршени међународни стандарди и обавезе. Према статистици, од априла 2009. до августа 2011. године било је 12 акција принудног исељења ромских породица, а укупно је расељено 1.500 људи. Европски центар крајем године објавиће резултате о стварном положају протераних Рома.

НЕМА ПРАВДЕ ЗА ПОВРАТНИКЕ

Правда, Датум : 1.9.2011, Страна : 5

ЕУЛЕКС И КПС НЕ ХАПСЕ УБИЦЕ СРБА

БЕОГРАД - Од доласка Кфора и Унмика на Косово 12. јуна 1999. године убијено је више од 1.200 људи. Најтежи злочин догодио се 24. јула те године у селу Старо Грацко, код Липљана, када је убијено 14 Срба, међу којима је био и један 15-годишњак, који су радили на својим имањима. Две године касније, код Подујева догодио се бомбашки напад на аутобус, којим су Срби путовали из Ниша ка централном Косову, када је погинуло седам лица српске националности, а 43 теже и лакше повређено.

И ова година отпочела је са нападима на Србе и њихову имовину. У селу Опрашке, код Осојана, у својој кући нападнут је и тешко повређен повратник Бранко Миловановић. Наоружане особе нападе су у мају брачни пар Џаврић у Брестовику, код Пећи. Стари брачни пар се на Косово вратио пре пет година. У августу је запаљена кућа Новице Цукића, а обијено је и опљачкано девет кућа Срба повратника. Средином августа непознати нападачи пуцали на кућу косовског Србина Благоја Орловића у селу Горњи Стрмац. Последњег дана августа, група Албанаца нападе је Б.А. (24) у селу Понеш код Гњилана, који је покушао да их спречи да сруше његову стару кућу. Б. А. је лакше повређен, а напад није пријавио косовској полицији, јер нема поверења у њу.

Актери већине ових злочина никад нису откривени. Упркос тој чињеници, Еулеск и даље тврди да нема разлике у разоткривању кривичних дела. Тако портпарол Еулеска Ирина Гудељевић за „Правду“ каже да је јучерашња акција претреса кућа у општини Зупче, у потрази за осумњиченима за убиство припадника РОСУ, легитимно изведена акција и да нема места никаквим спекулацијама да је она била етнички мотивисана.

Све наше акције нису, нити смеју бити етнички мотивисане, јер то није у складу са владавином права. Акција претреса кућа у месту Зупче изведена је у циљу проналажења лица одговорних за убиство припадника РОСУ, а подсетила бих вас и на то да Еулеск спроводи и истраге усмерене ка проналажењу криваца у злочинима где су жртве биле српске националности, али, понављам, никада нисмо, нити ћемо се у истрагама бавити националношћу жртава и починилаца већ само правом и правдом, каже Гудељевићева.

PRESS CLIPPING

Петак 02.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЦУЦИЋ: НОСИО БИХ НА ЛЕЂИМА ЉУДЕ ДО БАШАИДА

Политика, Датум : 2.9.2011, Страна : А7

За државу је најбоље решење куповина сеоских домаћинстава за избегле и расељене, каже шеф Комесаријата за избеглице

Комесар за избеглице Републике Србије Владимир Цуцић, тврди за „Политику” да би и на леђима носио избеглице до Башаида, када би био сигуран да ће неко од породица тамо купити кућу и започети нови живот.

– Дао бих им и своја кола, ма било шта, само да избегли и расељени погледају то лепо село близу Кикинде – казао је Цуцић реагујући на серију текстова „Политике” која је покушала да одговори на питање – зашто избегла и расељена лица не користе у већој мери помоћ државе, која нуди да им купи сеоске куће и имања у вредности до око 7.000 евра, уз додатак од 1.500 евра за адаптацију домаћинства.

У Башаиду, удаљеном 22 километра од Кикинде, постоји таквих 20 кућа, које би могле постати нови дом за избеглице, а Месна заједница и мештани позивају породице из избегличких кампова да се преселе у њихово село. „Политика” је, међутим, узалуд покушавала да наговори бар две избегличке породице из кампа у Крњачи да, у организацији нашег листа, посете Башаид.

– Да је среће, наша избегличка криза би се до сада тако и решила, али се све мање људи одлучује да почне живот на селу. Погледајте случај у Башаиду. Мештанима би одговарало да тамо дођу нови људи. Школа би се проширила, дошла би нова деца. Амбуланта би наставила да ради... Са друге стране, избегли људи би се брзо навикли на нови живот. Велики број избеглица је дошао у Србију из средина сличних Башаиду – истиче Цуцић.

На наше питање, зашто комесаријат не организује посете избеглих селима попут Башаида, која би радо примила нове комшије, Цуцић одговара:

– Зато што не верујем да би ико од њих ушао у аутобус. Наиме, тај програм откупа сеоских домаћинстава није нов. Траје 10 година и ипак даје резултате.

Откупи се између 400 и 500 кућа годишње. За државу је то најисплативије и најбоље, јер се не праве избегличка гета. Наглашавајући да Србија неће имати могућност да реши избеглички проблем само у Београду или у кругу двојке и да је погрешно што највећи део избеглих и расељених чека управо решење својих стамбених проблема у главном граду, комесар за избеглице је подсетио да Београд тренутно има око 300.000 подстанара.

– Са друге стране, разумем те људе у кампу у Крњачи. Скоро 20 година су у близини Београда. Деца су се навикла, стари гледају где су им лекари...– напомиње наш саговорник истичући да је данас Србија званично земља са највећим бројем избеглих и интерно расељених у Европи.

Према његовим речима, Србија се налази међу пет најугроженијих земаља у свету у вези са питањем избеглица и зато се он узда у међународну донаторску конференцију од које се очекује више од 300 милиона евра бесповратне помоћи за решавање питања избеглих и

расељених. Без средстава донаторске конференције, избеглички проблем у Србији ће се решити за најмање 17 година, процењују у Комесаријату, али наглашавају да је Комесаријату повећан буџет, уз велику подршку делегације ЕУ у Београду, Бироа за миграције амбасаде САД, као и УНХЦР-а и немачке и швајцарске владе.

Антрфиле : Одузета права

Владимир Цуцић сматра да је веома је важно да се избеглицама врате њихова права која су им одузета у земљама које су били принуђени да напусте.

– Тај проблем важи нарочито за Хрватску, као и интерно расељене на Косову. Са БиХ је, захваљујући анексу седам Дејтонског мировног споразума, који је део Устава БиХ, 98 одсто те приче завршено – напомиње Цуцић.

ПОМИРЕЊЕ РЕГИОНА ВОДИ У ЕВРОПУ

Вечерње Новости, Датум : 2.9.2011, Страна : 3

УОЧИ САМИТА ШЕФОВА ДРЖАВА ЈУГОИСТОЧНЕ ЕВРОПЕ, ПРЕДСЕДНИК СРБИЈЕ САСТАО СЕ СА ПРЕДСЕДНИЦИМА ХРВАТСКЕ, ЦРНЕ ГОРЕ И МАКЕДОНИЈЕ

Тадић: Односе Србије и Хрватске не могу покварити неодмерене изјаве. Затражена заштита права Срба и у Црној Гори и Македонији

ПРЕДСЕДНИЦИ Србије и Хрватске Борис Тадић и Иво Јосиповић поновили су јуче међусобну подршку за прикључење Европској унији и нагласили да се отворена питања неће решавати кроз условљавање тих интеграција.

Тадић је током поподнева имао и одвојене сусрете са председницима Црне Горе Филипом Вујановићем и Македоније Ђорђем Ивановим, који су у Београд допутовали како би данас учествовали на деветом Унесковом самиту шефова држава Југоисточне Европе, у археолошком налазишту Виминацијум, код Костолца.

- Односи између Србије и Хрватске превише су важни, и за наше две државе и народе, и за регион, да би неодмерене изјаве њихов развој довеле у питање - поручили су Тадић и Јосиповић.

Председник Србије је рекао да је са председником Јосиповићем учинио велики напор да се односи две државе подигну на највиши ниво и да се тако мора и наставити. **Председници су, такође, нагласили да ће подстаћи своје владе да убрзано решавају сва отворена питања - избеглих, несталих, граница, сукцесије и права мањина.**

Закључено је и да треба одржати међународну донаторску конференцију за избеглице, као и решити имовинско-правне проблеме избеглих. Теме је била и утврђивање судбине несталих, што је оцењено као приоритетно хуманитарно питање.

Тадић је председнику Црне Горе Вујановићу рекао да Србија жели најближе могуће пријатељске односе са том земљом и да даје пуну подршку Црној Гори на путу ка ЕУ. Председник Србије је поручио да права Срба у Црној Гори не смеју бити сведена на мањинска и да треба да се омогући равноправан статус српског језика у образовном систему.

- Србија је веома заинтересована да се питање двојног држављанства реши у што краћем року - истакао је Тадић.

Председника Македоније Ђорђа Иванова, Тадић је уверио да је Србија спремна за унапређење сарадње у свим областима. Председник Србије је тражио и да се омогући пуно

остваривање права на употребу српског језика у Македонији, поштовање права на информисање на матерњем језику Срба, као и веће ангажовање македонских власти на обезбеђивању услова да се српски споменици у Македонији чувају, штите и обнове.

Антрфиле : ПРИЈАТЕЉСТВА

ЈОСИПОВИЋ је, пре сусрета на Андрићевом венцу, у пратњи војвођанског премијера Бојана Пајтића обишао хрватску националну заједницу у Шиду.

- Нормално је да има успона и падова у односима Србије и Хрватске. Злочине из прошлости не смемо заборавити. Зато постоје судови. На нама који водимо политику је да градимо мостове пријатељства - поручио је Јосиповић.

ЈОСИПОВИЋ: ВЕРБАЛНИ СУКОБИ НЕ УТИЧУ НА УЗЛАЗНИ ТРЕНД ОДНОСА

Правда, Датум : 2.9.2011, Страна : 3

БЕОГРАД - Председник Хрватске Иво Јосиповић рекао је да су односи Србије и Хрватске у узлазном тренду, и да то не могу да промене повремене вербални сукоби званичника две земље. Хрватски лидер истиче да су хрватско-српски односи апсолутно, гледајући кроз дужи период, у узлазном тренду.

- **Од времена рата, када су односи практично потпуно били престали, данас смо, ипак, у ситуацији када су се многе ствари промениле, а сарађује се у многим важним питањима - рекао је Јосиповић и додао да је, остало још отворених питања, од несталих особа и злочина до повратка избеглица.**

ЕТНИЧКО ЧИШЋЕЊЕ ХРВАТА У СРЕМУ!

Ало!, Датум : 2.9.2011, Страна : 3

Иво Јосиповић обишао војвођанско село Кукујевци

Сремски бискуп римокатоличке цркве Ђуро Гашпаровић пожалио се јуче председнику Хрватске Иви Јосиповићу да је из региона Срема у Војводини под претњама протерано више од 20 хиљада Хрвата.

„Хрвати су присилно и уз претње и насиље морали да замене своје куће у Срему“, рекао је Гашпаровић после разговора са Јосиповићем у сремском селу Кукујевци. Представници Заједнице прогнаних Хрвата Војводине апеловали су на Јосиповића да у разговору са државним врхом Србије инсистира на процесуирању налогодаваца и извршилаца злочина етничког чишћења Хрвата из Срема. Они су оценили да се прогонство сремских Хрвата често заборавља не само у Србији већ и у Хрватској и међународној заједници. Јосиповићу су поручили да се добросуседски односи не могу стварати на заборау злочина.

Мештани села Кукујевци хрватске националности испричали су Јосиповићу да су почетком деведесетих година били изложени страшним претњама, отпуштањем с посла, бруталним премлаћивањима и убиствима. Навели су да су у тим злочинима у почетку учествовале редовне полицијске снаге Србије, док су убиства вршиле паравојне формације. Према њиховим речима у том делу Срема убијено је седморо људи, од којих је шесторо масакрирано. У селу Кукујевци од 500 хрватских породица, колико их је било пре рата, данас их је остало пет. Председник Хрватског националног вијећа у Србији Славен Бачић

рекао је да је црква у Кукујевцима, коју је јуче посетио Јосиповић, симбол страдања војвођанских Хрвата. Црква у центру села Кукујевци једна је од најстаријих католичких цркава у Војводини, а у запуштеном је стању од 1995. Почетком деведесетих у тој цркви је неколико година радила локална пилана. Јосиповић данас у Виминацијуму учествује на Деветом регионалном самиту Унеска о савременој уметности и помирењу у југоисточној Европи.

Антрфиле : Гужва код Тадића

После обиласка Срема, Јосиповић се јуче у Београду састао с председником Србије Борисом Тадићем. Шеф српске државе угостио је јуче и председнике Црне Горе и Македоније, Филипа Вујановића и Ђорђа Иванова, на маргинама деветог Унесковог састанка шефова држава југоисточне Европе. Самит „Савремена уметност и помирење у југоисточној Европи“ биће одржан данас у археолошком налазишту Виминацијум код Костолца.

PRESS CLIPPING

Субота 03.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДОГОВОР ЗБОГ БРИСЕЛА

Пресс, Датум : 3.9.2011, Страна : 3

Императив После тешких речи, Тадић и Јосиповић обнављају сарадњу

Током дводневног боравка у Србији хрватски председник Иво Јосиповић постигао је два циља - посетом хрватској заједници у Срему задовољио је унутарполитичке интересе тамошње јавности и освојио поен у спољној политици пошто се сагласио са председником Србије Борисом Тадићем да су односи две државе превише важни да би их реметиле неодмерене изјаве.

Регионална сарадња је императив за прикључење ЕУ и отуд напор Јосиповића да односе две државе подигне на највиши ниво пошто су озбиљно уздрмани након оштрих ставова које су недавно разменили хрватска премијерка Јадранка Косор и шеф дипломатије Вук Јеремић. А Хрватска чека чланство у ЕУ следеће године.

Таква политика одговара и Србији, која у децембру очекује одлуку Брисела о кандидатури. Хет трик Јосиповића

Тако су Тадић и Јосиповић прекјуче, уочи самита шефова држава региона, поновили међусобну подршку за прикључење ЕУ и нагласили да се отворена питања неће решавати кроз условљавање тих интеграција.

Професор ФПН Предраг Симић каже да је Јосиповић искористио прилику да с председником Тадићем зарад прикључења ЕУ смири страсти на релацији Београд - Загреб.

- Тадић и Јосиповић су смирили страсти у односима две државе. Регионална сарадња је услов без кога се не може напредовати у европским интеграцијама, а Србија очекује кандидатуру крајем ове, а Хрватска чланство следеће године. Али, Јосиповић не заборавља ни гласаче код куће. Хрватску, наиме, очекују избори, те се његова посета хрватске заједнице у Срему може посматрати и као удварање јавном мњењу у Хрватској - оцењује Симић.

Сарадник Института друштвених наука Невен Цветићанин каже да је Јосиповић посетом Србији задовољио интересе хрватске јавности и добио поен у спољној политици.

- Посетом Хрватима у Срему, који су му пренели да је одатле 90-их протерано 20.000 Хрвата и апеловали да код државног врха Србије инсистира на процесуирању налогодаваца и извршилаца злочина етничког чишћења Хрвата из Срема, он је доказао да брине о националним интересима своје државе. Знајући да је регионална сарадња императив за ЕУ, он се заложиио да се Србија и Хрватска подржавају у прикључењу Унији. И то је исправна политика, јер регионална сарадња не искључује националне интересе. Напротив, на таквом принципу је изграђена и функционише ЕУ - наводи Цветићанин.

Забравни председник

Удружења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске замерила су Јосиповићу што се приликом посете Србији није састао са њиховим представницима.

- Решење за избегле и прогнане Србе је потребно пронаћи пре пријема Хрватске у ЕУ. У супротном, изјаве о искреној сарадњи и помирењу ће бити само маркетиншка прича за Брисел. Иначе, непријатно смо изненађени Јосиповићевим понашањем, јер је током посете сремском селу Кукујевци испало да постоји само проблем избеглих Хрвата из Србије - рекао је председник Коалиције удружења избеглица Миодраг Линта .

БОЉИ УСЛОВИ ЗА РОМЕ

Правда, Датум : 3.9.2011, Страна : 22

НОВИ ПАЗАР - Представници Министарства за људска и мањинска права посетили Нови Пазар и са градоначелником Мехом Махмутовићем разговарали о побољшању услова живота Рома расељених са КиМ у насеље Блажево.

„Циљ посете био је да се упознамо са ситуацијом у том насељу и видимо на који начин можемо да помогнемо да се што пре реши проблем инфраструктуре и побољшају услови живота ромских породица“.

СЛАГАЛИ ИВУ ЗА ЦРКВУ

Курир, Датум : 3.9.2011, Страна : 7

Католичка црква у Кукујевцима, за коју су се Хрвати жалили да је урушена после 1995, већ тридесетак година је оронула

КУКУЈЕВЦИ - Хрватска посла!

Посета председника Хрватске Иве Јосиповића сремском селу Кукујевци у четвртак прошла је у знаку масних лажи. Осим спорне тврдње сремског бискупа Ђуре Гашпаровића да је из Срема током деведесетих протерано 20.000 Хрвата, изговорена је још једна неистина - да је католичка црква у Кукујевцима урушена после 1995. године. Како за Курир тврди председник МЗ Кукујевци Мирослав Стојчевић, реч је о дезинформацији.

- Црква је у таквом стању последњих тридесетак година, оронула је временом, никад у њу није улагано. Лично сам тражио од великодостојника Католичке цркве да се уреди бар са спољашње стране - каже Стојчевић.

Он је, иначе, један од бројних Срба из Хрватске коју су по избијању рата 1991. мењали своју имовину с војвођанским Хрватима.

- Дошао сам из села Капелна, општина Доњи Михољац. Било је људи који су давали по две, три куће за једну стару набијачу овде. Може увек да се упореди оно што смо дали са оним што смо добили. То је рађено на обострану иницијативу, углавном у периоду између 1992. и 1993, и представља трагедију оба народа, а сад испада да су само Хрвати расељавани - констатује Стојчевић и додаје да у селу владају нормални међунационални односи.

- Свако је добродошао - поручује он.

Антрфиле : Јосиповића баш брига за расељене Србе

Коалиција удружења избеглица Срба из Хрватске „непријатно је изненађена понашањем председника Хрватске Иве Јосиповића, који је посетом селу Кукујевци упутио поруку српској и хрватској јавности да постоји само проблем избеглих Хрвата из Србије“.

- Није сматрао да је потребно да прими нашу делегацију нити да обиђе неко од бројних избегличких насеља у којима 16 година живе избегли и прогнани Срби - констатује председник Коалиције Миодраг Линта.

ПРЕГОВОРИ НЕПОШТЕНИ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 3.9.2011, Страна : 18

ПРОТЕСТ УДРУЖЕЊА РАСЕЉЕНИХ СА КОСМЕТА

КРАЉЕВО - Стотинак чланова Удружења расељених са Космета протествовало је прексиноћ на Тргу српских ратника у центру града, захтевајући од Владе Србије да „прекине непоштене преговоре Београда и Приштине о судбини Косова“.

- Да су ти преговори поштени, водили би се на Брезовици, или у Косовској Митровици, па чак и у Приштини, а не у Бриселу. Овако, они су само фасада, заправо покриће Хашиму Тачију да уз помоћ Међународне заједнице преузме контролу над целом територијом и тиме запечати судбину око 200.000 Срба са севера Косова - поручио је са говорнице Живота Јевтић, потпредседник Удружења расељених са Космета.

Организаторе није забринуо слаб одзив расељених којих, према проценама, само у граду на Ибру има око 20.000.

- Завладала је апатија, као да смо се предали и дигли руке од свега - разочарано каже Димитрије Вулевић из Косовске Митровице.

PRESS CLIPPING

Понедељак 05.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЧИКАШКИ СРБИ ТУЖИЛИ МПРИ

Политика, Датум : 4.9.2011, Страна : А10

Федерални суд у Чикагу прогласио се надлежним за тужбу досељених Срба, прогнаних и избеглих из Хрватске, против Агенције пензионисаних америчких генерала – МПРИ, потврдио је јуче Танјугу председник „Веритаса” Саво Штрбац.

У име групе Крајишника, грађана САД, тужбу су у августу прошле године поднеле две адвокатске канцеларије, а на предмету ради више од 80 адвоката, рекао је Штрбац. Тужба је поднета на иницијативу Срба окупљених у организацијама „Жртве геноцида у Крајини” и „Српски крајишки сабор”.

Штрбац је подсетио да су МПРИ основали пензионисани генерали америчке армије, за коју познаваоци тамошњих прилика тврде да је она продужена рука америчке администрације, за коју обавља прљаве послове, које иначе не би могла легално да ради.

Прогнани Срби из Хрватске оптужили су МПРИ за учешће у геноциду и прогону 200.000 Срба из РСК у операцији хрватских снага „Олуја” 1995. године. При том су, као доказ приложили уговор о сарадњи, који је МПРИ закључила са владом Хрватске, рекао је Штрбац и додао да је тај уговор потписао покојни хрватски министар одбране Гојко Шушак.

По том уговору, МПРИ је пружала услуге хрватској војсци, рекао је Штрбац, а према доказима који су избили на видело током суђења хрватским генералима у Хашком трибуналу, ради се о обучавању и оспособљавању хрватске војске, превасходно официрског кадра. Поред тога, МПРИ је наоружавала хрватску војску са софистициранијим оружјем, као што су беспилотне летелице и помагала им, ако не и у целости планирала акцију „Олуја”.

Прогнани Срби овом тужбом траже одштету од 10,4 милијарде америчких долара, рекао је Штрбац, истакавши да њихов првенствени циљ није новац, већ истина о страдању Срба у Хрватској.

Федерални суд у Чикагу прогласио се надлежним по овој тужби 22. августа, а образложење одлуке, на 21 страници, потписао је судија Рубен Кастиљо. Према том образложењу, суд сматра да тужба има и дубину и озбиљност, а поред тога тужена агенција МПРИ има своје филијале и послове у држави Илиноис и околним местима у којима живе Срби, који су подигли тужбу и у могућности су да редовно долазе на суђења. Доносећи ову одлуку, суд је позвао обе стране да постигну вансудску нагодбу.

До првог рочишта, које је заказано за крај септембра, обе стране треба да се изјасне и преломе које доказе треба извести, што ће одредити даљи ток процеса, објаснио је Штрбац.

ПОБОЉШАТИ ЖИВОТ РОМА

Блиц, Датум : 4.9.2011, Страна : 26

НОВИ ПАЗАР - Директор Управе за људска и мањинска права Ненад Ђурђевић и градоначелник Новог Пазара Мехо Махмутовић разговарали су јуче о побољшању услова живота око 500 Рома, расељених са Косова и Метохије, у насеље Блажево.

Ђурђевић каже да је циљ његове посете био да се упозна са ситуацијом у том насељу и да види на који начин Министарство за људска и мањинска права може да помогне. Новопазарска власт је већ предузела одређене мере у побољшању живота ових Рома, обезбеђен је део инфраструктуре, као и цистерне са пијаћом водом.

АЛБАНЦИ БОЈКОТУЈУ ПОПИС У ОКТОБРУ

Ало!, Датум : 4.9.2011, Страна : 4

СКУПШТИНА албанских одборника из Прешева, Бујановца и Медвеђе одлучила је да Албанци са тог подручја бојкотују попис становништва у Србији, заказан за октобар. Народни посланик Риза Халими навео је да су Албанци незадовољни што су обрасци за попис на српском језику, то јест исписани ћирилицом.

Он је навео да је један од разлога за овакву одлуку и то што у листама нису тачно регистровани ни повратници ни избегла лица. Халими наводи и да пописом неће моћи да се „види“ ни све већи број такозваних невидљивих Албанаца - особа које су се због економске и политичке ситуације, социјалне угрожености и непоштовања људских права одселиле или на Косово или у земље Западне Европе.

ПРЕБРОЈАВАЈУ СТОЛИЦЕ, ХАРМОНИКЕ И КОМПЈУТЕРЕ

Политика, Датум : 4.9.2011, Страна : А8

У току је провера квалитета рада високих школа, извештаји Комисије за акредитацију у новембру

У једном броју високих школа, ових дана није само упис разлог за појачану нервозу запослених. Комисија за акредитацију већ је „прочешљала” десет државних и приватних високих школа пре летње паузе, а ових дана кренуће у нови обилазак високошколских установа. Они ће методом случајног узорка пребројавати столице и компјутере, прегледати документацију, завиривати у учионице и библиотеке, разговарати са менаџментом, професорима и студентима о Болоњи, бодовима, дипломама, практичној настави...

На списку школа које већ могу да одахну је и најтраженија високошколска установа у Србији – Београдска пословна школа. Директор др Илија Самарцић не крије задовољство после посете Комисије за акредитацију, а каже да су истог утиска и студенти и професори и шефови катедри.

– Они имају унапред утврђен план и програм боравка, били су овде цео дан, све им је било на располагању, бројали су столице, рачунаре... Једина замерка је била што смо увек уписивали нешто више студената него што је дозвољено, али смо ми имали све папире јер је проширење ранг-листи одобрило Министарство просвете и науке, будући да бесплатно уписујемо и студенте Роме, избеглице, студенте са хендикепом... Не можете решавати социјалне проблеме и поштовати бројке – каже професор Самарцић.

Он додаје да ће све то бити исправљено у децембру, када очекују да добију нову, вишу квоту, јер су доказали да имају довољно капацитета за повећан број студената. Школа иначе има 16.000 квадратних метара.

Број мобилног телефона директора Високе школе за васпитаче струковних студија у Алексинцу др Стојана Обрадовића налази се на сајту школе, што није уобичајено.

За наш лист каже да је он руководиолац посла и да уједно представља школу и да је логично да увек мора да буде доступан сваком студенту, професору, па и новинару. На питање како је изгледала посета тима Комисије за акредитацију, он каже да су обилазак започели разговором са директором, у којем их је обавестио о повећаном броју студената за последње три и по године, као и повећаном броју наставника, а нарочито доктора наука.

– Ми смо им, на пример, показали графиконе о томе шта студенти мисле о професорима, а они су тражили листиће са студентским одговорима. Проверавали су како штампамо дипломе, да ли штампамо додатак дипломи, обишли су вртић који имамо у школи и који делом служи и за праксу, по чему смо јединствени у Србији.

По моделу случајног узорка су улазили у учионице и обишли на пример музички кабинет, видели да имамо потребан број хармоника, гитара... – прича др Обрадовић.

Упитан да ли је школа „умивана” пре доласка комисије, директор одговара да није било потребе, да је школа уредна, управо је срећен и кров и да је једна од професорки у прошлој контроли чак рекла да је такву свечану салу видела једино у Амстердаму.

Др Татјана Маринковић, директорка Високе здравствено-санитарне школе струковних студија „Висан” из Земуна, каже да су ову посету доживели као помоћ за побољшање квалитета и да се нису посебно припремали.

– Нисмо крчили, али јесмо нешто мало украшавали, ставили смо цвеће... У принципу све је срећено, од простора до документације и само смо одржавали систем по добијању акредитације. Чланови комисије разговарали су са нашим професорима, студентима, обилазили простор, и најдуже су се задржали у разговору са студентским парламентом – прича др Маринковић.

Главна тема су били бодови, јер квадрата (1.300) има и више него довољно за тренутних 280 студената. Ово је млада школа, капацитети нису пуни, има слободних места, каже директорка, а други уписни рок је у току.

Налази Комисије за акредитацију требало би да буду познати у новембру, а идуће године креће проверавање и приватних и државних факултета по реду по којем су акредитовани.

ПРВОКЛАСНО СТАНОВАЊЕ ЗА 1.430 ДИНАРА МЕСЕЧНО!

Дневник, Датум : 5.9.2011, Страна : 15

СТУДЕНТСКИ ДОМОВИ У НОВОМ САДУ, ЗРЕЊАНИНУ И СОМБОРУ СПРЕМНИ ЗА СТАНАРЕ У 2011/12.

Месец дана пред почетак нове академске године, 1. септембра, почео је конкурс за смештај студената у студентске домове у 2011/12, а први се, већ традиционално, пријављују бруцоши, који то могу учинити до 15. септембра. Прва два дана, 1. и 2. септембра њих стотинак већ је конкурисало за дом у Студентском центру „Нови Сад”, који обезбеђује смештај у укупно десет домова у Војводини: осам у Новом Саду и по једном у Зрењанину и Сомбору.

У њима се може сместити укупно 3.064 млада станара, и то врло комфортно и удобно јер је чак седам домова највише, прве категорије, а три су другоранжирани, али сви детаљно реновирани у последњих неколико година. Такође, ваља подсетити на то да су међу

домовима прве категорија два сасвим нова – „Нови Ц” у Новом Саду и „Др Зоран Ђинђић” у Сомбору (отворени 2009).

Међутим, конкурсом који је расписало Министарство просвете и спорта предвиђена је попуна 2.986 места – 2.635 у Новом Саду, 208 у Зрењанину и 143 у Сомбору, јер је 78 места у новосадским домовима изузето из расподеле на основу става Министарства просвете и науке и Покрајинског секретаријата за образовање, управу и националне заједнице. За међународну размену резервисано је 38 места, док ће ресорни покрајински секретаријат одлучивати о расподели 40 места која ће бити „економска”. За њих ће студенти плаћати пуну цену, а чини је збир учешћа Републике и цене коју плаћа станар дома одређене категорије смештен на основу конкурса. Уколико за ова места не буде довољно заинтересованих студената, она ће бити уврћена у редовну расподелу.

Буџетски студенти уписани у прву годину студија на факултетима и високим струковним школама у 2011/12. за дом конкуришу до 15. септембра, а од 16. септембра до 31. октобра то могу учинити студенти виших година студија првог степена (друга, трећа, четврта, пета, шеста), другог степена (мастер и специјалистичких) и трећег степена (докторске студије), а основни услов за све је да студирају на терет буџета.

Конкурсом су предвиђене мере подршке за студенте из осетљивих друштвених група – из материјално угрожених породица, без родитељског старања, из једнородитељских породица, Роми, они чији су родитељи нестали или киднаповани на територији Косова и Метохије и бивших република СФРЈ, избеглице и расељени, повратници по споразуму о реадмисији и депортовани студенти, те студенти с инвалидитетом, хроничном болешћу и реконвалесценти, па сви они који не добију смештај у првој расподели, имају право да поднесу захтев Студентском центру, односно Служби смештаја да се посебно рангирају у оквиру наменски опредељених капацитета ове установе, што је до десет одсто укупног капацитета.

Образац пријаве на конкурс купује се (300 динара) на благајни Службе смештаја или благајни исхране, у приземљу студентског дома „Слободан Бајић” у Новом Саду, а уз купљени образац добија се и врло корисна брошура „Водич за студенте 2011/12”, у издању СЦ „Нови Сад”. Ту се налазе све информације и „путокази” како да на најлакши начин остваре своје право на смештај и исхрану, која им је документација потребна за конкурисање, могу сазнати где су домови, мензе, студентска поликлиника, шта је, где се и како добија студентска картица која је основни идентификациони документ за плаћање смештаја и/или исхране, али и „електронски кључ” за отварање врата дома у којем станују...

По важећем ценовнику, студент за смештај у дому прве категорије месечно плаћа 1.430 динара, а 1.100 динара у другој категорији. Исхрана у мензи месечно кошта 3.960 динара: доручак је 31 динар, ручак 55, а вечера 46 динара! Оваквим ценама држава заиста максимално излази у сусрет најбољим студентима који студирају ван места боравка.

Антрфиле : Летње дотеривање

Свако лето Студентски центар искористи да понеки од домова или ресторана којима управља улепша, боље опреми... Тако је било и ове године, па су у време студентског распуста офарбане ограде на терасама у домовима „Живојин Ђулум” и „Цар Лазар”, инсталирана је рачунарска мрежа у највећем новосадском дому „Слободан Бајић”, набављена нова постељина за све домове, а у Ресторану 4, познатом као „Велика менза” замењене су плочице, уз пратеће инсталатерске радове.

Студенти „крстили” два дома

После петиције студената новосадских домова „Нови Б” и „Нови Ц”, да се овим домовима дају имена које су сами студенти предложили, Управни одбор Студентског центра „Нови Сад” прихватио је те предлоге. Нова, званична имена су „Цар Лазар” (бивши „Нови Б”) и „Никола Тесла” („Нови Ц”). Најстарији у (за сада) трочланом низу студентских домова на овој локацији (Булевар деспота Стефана, на Лиману) где су и поменути домови, је „Проф. Живојин Ћулум”.

КОСМЕТСКИ ТУЖИОЦИ „ДРУГОГ РЕДА”

Политика, Датум : 5.9.2011, Страна : А9

Од 500 судија, тужилаца и судија за прекршаје са Косова и Метохије данас у српском правосуђу ради само око 50, што је тек 10 одсто, кажу Радован Тодоровић и Миле Марковић, бивши тужиоци из Приштине, који су од 2004. до 2009. године радили у Крагујевцу и Београду, а већ 20 месеци не раде нигде. Нису прошли реизбор, а Државно веће тужилаца у августу је одбило њихове приговоре.

– Тужиоци и судије са Косова већ годинама су у Србији грађани другог реда. На Косову и Метохији радило је 20 судова и 10 тужилаштва, који су укинута 1999. године, осим у Косовској Митровици. Од тада се држава према нама понаша дискриминаторски. Владином закључком одређене су нам плате од 4.200 динара месечно, јер нисмо радили, али то није била наша кривица. Држава је морала да нам обезбеди радни статус – прича Тодоровић.

Његова петочлана породица протерана је из Приштине 30. августа 1999. године. Тодоровић је са супругом, троје деце и четири кесе дошао код стрица у Крагујевац. Тек 2004. године упућен је на рад у тужилаштво у Аранђеловцу иако је, каже, било слободних тужилачких места у Крагујевцу. Свакодневно је путовао по 120 километара, све до краја 2009. године, када није реизабран. Од тада је без посла и до данас је примио само две плате.

– Реформу правосуђа дочекали смо охрабрени, јер смо се надали да ће наш положај коначно бити решен, али судијски и тужилачки кадар са Косова и Метохије смањен је за 90 одсто. Изабрани су само они који су нашли добру везу. Наше пријаве за општи избор на тужилачка места су склањане у фиоке и на њима је уписивана ознака ВП, што значи „виша политика” – тврди Тодоровић.

Уместо здравствене књижице има обичан папир – потврду о здравственој заштити, који оверава на свака два месеца. Испред броја личне карте има слово „р”. Све то наводи као илустрацију за дискриминацију грађана Србије који су са КиМ.

– Имамо статус интерно расељених лица, а угрожени смо, и то не од народа, него од државе. Угрожени смо од Државног већа тужилаца. За мене ДВТ није прибавило мишљење тужиоца у Аранђеловцу нити мишљење колегијума, а то је било неопходно за одлучивање о избору. Конкурисао сам у 12 тужилаштва. Имао сам норму 108 одсто, а изабрани су људи са нормама испод 60 одсто – прича Тодоровић и показује нам документацију.

Каже да је у Државно веће тужилаца током лета морао ићи три пута.

– Рекли су ми да сам конфликтна личност и да сам мало радио, а имам пребачену норму од 108 одсто. Национална стратегија обавезује све државне органе да предузму све мере у циљу запошљавања интерно расељених лица. Зато ћемо сви добити спорове у Стразбуру – каже Тодоровић.

Иако на ивици егзистенције, уз помоћ рођака и супруге, која је запослена, успева да школује три студента. За упис у адвокатску комору потребна је сума од десет хиљада евра,

коју нема, а не може да ради послове који су неспојиви са послом тужиоца, јер се нада да ће једног дана ипак радити свој посао. „Не могу данас да будем конобар, а сутра тужилац, данас да служим пиће а сутра да тужим”, каже Радовановић.

Миле Марковић био је тужилац у Приштини до 1999. године, а 2004. године запослио се у Четвртом општинском тужилаштву у Београду. Без посла је остао крајем 2009.

– Од 15 заменика тужилаца у бившем Четвртом општинском тужилаштву, сви су прошли реизбор, осим нас троје који смо дошли са Косова, а имали смо највише стажа и искуства, ја 33 године, а колегинице по 28 година. Имали смо одличне резултате. Радио сам најсложеније предмете, претежно из области привредног криминала – каже Марковић.

Додаје да су и из бившег Првог општинског тужилаштва реизбор прошли сви осим једног колеге, који је са Косова.

– Не мислимо да имамо нека посебна права само зато што смо са Косова, него зато што смо бољи од других који су изабрани, али ако смо гори – онда у реду. Када нисам прошао реизбор, тражио сам пријем у ДВТ. Примили су ме Владимир Вукчевић и Ђорђе Остојић, који су рекли да немају никаквих примедби на мој рад, да ће бити расписан додатни конкурс и да не бринем. Изашао сам задовољан, али нисам био изабран ни на додатном конкурс, када су примљени нови људи, који нису били заменици тужилаца, већ стручни сарадници – прича Марковић.

Државно веће тужилаца одбило је његов приговор. Три пута је долазио на рочиште и чекао по пет и по сати да би изашао пред комисију.

– Моја норма је била 90 одсто, али у њу нису урачунате одлуке које су радили моји приправници, као што су другима урачунате. Са таквом статистиком имао бих норму 150 одсто – каже Марковић.

Иако је прошле године поднео жалбу Уставном суду, није му исплаћена ниједна плата, као свима осталима, Притом школује две ћерке студенткиње и каже: „Срећа је да супруга ради”.

PRESS CLIPPING

Уторак 06.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗАТУРЕНИ НА ДНУ ЖИВОТА

Вечерње Новости, Датум : 6.9.2011, Страна : 17

У БИВШЕМ ИЗБЕГЛИЧКОМ НАСЕЉУ ПЛАНУМ У НОВОЈ ПАЗОВИ ЈОШ ЖИВИ ДЕСЕТ ПОРОДИЦА

Крајишници немају где да оду из барака у којима нема ни струје ни воде

НОВА ПАЗОВА - Десет избегличких породица из Книнске Крајине још живи у бившем избегличком насељу Планум у Новој Пазови. Пре две године центар је расформиран, али, ових 20 људи немају где да оду, па живе у баракама, којима је искључена и вода и струја. Злопате се, од свих заборављени и без изгледа да ће ове трошне бараке заменити стамбеним простором у коме могу нормално да живе. Ипак, надлежни у општини Стара Пазова верују да ће се и за овај проблем наћи решење.

У баракама су остали углавном старији људи, који нису у стању да себи обезбеде кров над главом, а њихова бивша имовина у Книнској Крајини препуштена је зубу времена. Кад би се, кажу, две државе договориле да им се како-тако надокнади имовина која је остала у Крајини, они би све своје проблеме одмах решили и не би чекали било чију помоћ.

- Ја сам тесар, радим повремено на грађевини и тако преживљавам. Овде имам собу, војнички кревет, стари шпорет сам добио од човека који је хтео да га баца. Имам и плац са изливеним темељом, али даље не могу - прича Никола Ераковић (50), некад становник села Стикова, код Дрниша. - Када би некако добио кровну конструкцију и столарију саградио би кућицу и отишао одавде, да се честито окупам и да после више од 700 дана мрака седнем за сто и вечерам уз светло сијалице.

Породица Вуковића, из Цетине, код Книна, њих троје - Петар(73), Марија (72) и син Никола Вуковић (40), такође живе у бараци Грађевинског предузећа "Планум" у Новој Пазови. Петар и Марија су болесни, имали су по две операције, а син Никола је превозник, вози комби. Пре доласка у избеглиштво био је дизаличар-краниста у книнској "Творници вијака".

- Једва зарадим да се прехранимо. Оба родитеља су ми тешки болесници, међутим, када би имао било какав плац упустио би се у градњу кућице за нас троје. Али од тога нема ништа. Када је Влада Италије финансирала градњу 76 станова за избеглице у Новим Бановцима, сви смо ми конкурисали, али нисмо решили наше проблеме. Пре две године било је приче о плацевима за ових десет породица, али ни то више нико не спомиње. Више не видим излаза из ове беде. Ми овде више не постојимо као људи, сви су нас заборавили, а муке су нам превелике - огорчен је Никола Вуковић.

Каже да је из Крајине побегао са 26 година, да се још није оженио, а када би имао било какав кров над главом формирао би породицу, као сви нормални људи.

- Овако, не иде. Како се оженити, стећи децу у овој бараци, као у логору. Оде ми младост и живот у патњи - додаје Никола.

Сличне судбине и приче су и Момчила Мајсторовића, из Бенковца, и Зорке Граовац, из Обровца. Туга и чемер прати ове несрећне људе, који сами нису у стању да реше своје проблеме, а помоћи ниоткуд.

Антрфиле : РЕШЕЊЕ ПРЕ ЗИМЕ

- **ОЧЕКУЈЕМ** да ће се овај проблем решити пре зиме. Покушаћемо у сарадњи са Републичким комесаријатом за избеглице да обезбедимо стамбени простор, или плацеве да ови људи коначно изађу из “Планумових” барака, које су крајње неусловне за живот - каже Срђан Станковић, потпредседник Скупштине општине Стара Пазова.

СТАНОВИ СОЦИЈАЛНИ, А УГОВОРИ НА ЕНГЛЕСКОМ

Пресс, Датум : 6.9.2011, Страна : 19

Анкетни одбор Неправилности у раду Градске стамбене агенције

ЧАЧАК - Анкетни одбор Скупштине града Чачка након скоро осам месеци испитивања утврдио је да је у раду Градске стамбене агенције било неправилности, и то у вези са изградњом и доделом социјалних станова.

Ови станови за избеглице и социјално угрожене Чачане грађени су у насељу Кошутњак средствима УН Хабитата, а како је утврдио Анкетни одбор, сви уговори и пратећа документација су само на енглеском језику, без превода на српски. Ове уговоре потписали су представници локалне и државне власти.

Први уговор у септембру 2004. године о донацији потписали су представници финансијера УН Хабитата и амбасадор Италије у Србији, а са друге стране председник Чачка и министар за капиталне инвестиције. Са праксом уговора и анекса уговора искључиво на енглеском језику наставило се и касније, тако да није било могуће утврдити ко је и какве обавезе преузео, каже се у извештају Анкетног одбора, који ће се ускоро наћи пред локалним парламентом. У закључку Анкетног одбора ипак стоји да су главне обавезе обе стране испуњене, тако да је нејасно да ли су стари уговори накнадно преведени са енглеског језика.

Међутим, Анкетни одбор је утврдио да је извођачима радова по основу накнадних радова неосновано исплаћено 2,88 милиона динара.

У насељу Кошутњак до сада је средствима УН Хабитата изграђено више од 70 станова који су углавном намењени избеглицама из Хрватске и Босне, ратним инвалидима и социјално угроженим Чачанима, али који имају приходе довољне да могу да плаћају закуп, будући да се станови не добијају у трајно власништво.

Анкетни одбор је констатовао и неке неправилности приликом издавања ових станова, а записници о закупу нису стигли на адресу Анкетног одбора. Утврђено је и да је било шест случајева издавања неадекватних станова, а најдрастичнији пример је када је стопроцентном инвалиду додељен стан на четвртном спрату.

ЕКОЛОШКА ЗАДРУГА “ЗРЕЊАНИНКА” ЗАПОСЛИЛА 11 ИЗБЕГЛИЦА

ЗРЕЊАНИН - Еколошка задруга “Зрењанинка”, прва те врсте у Банату, основана овог лета у граду на Бегеју под покровитељством београдске канцеларије УНХЦР и Покрајинског фонда за избегла, прогнана и расељена лица, успешно је започела пословање.

За свега десетак дана постојања, у погону смештеном у бившој производној хали гумаре “Тегум”, обрађена је замашна количина пет амбалаже. Ако се настави садашњим темпом, сортираће се и пресовати око 10 тона пластичних флаша месечно. То је и основна делатност ове младе задруге, у којој су запослене само избеглице.

- Задруга постоји више од месец и по дана, али интензивно послује од средине августа. Упослено је 11 људи, а осим директора и једног административног радника, сви су у производњи. Комплетну опрему, од возила за превоз амбалаже и контејнера, па до пресе, обезбедили су канцеларија УНХЦР и Покрајински фонд за избеглице, а град Зрењанин уступио је производну халу и канцеларију у центру - каже Александар Зиројевић, директор “Зрењанинке”.

Са свега 25 година, Александар се одлично снашао у првом менаџерском изазову у каријери. Оформио је тим младих и амбициозних људи, углавном средњошколаца разних занимања, али који су себе пронашли у специфичној радно-еколошкој мисији. У Зрењанину је, иначе, на разним локацијама постављено 100 контејнера у које грађани могу да одлажу ПЕТ амбалажу. Слично ће ускоро бити урађено у околним селима. У оближњем Клеку становништву су подељени еколошки џакови, и то сваком домаћинству. Прикупљање ПЕТ амбалаже ићи ће два пута месечно, а план се већ ради и за остала села.

Радомир Кукобат, директор Покрајинског фонда за избегла, прогнана и расељена лица, задовољан је како се остварује експериментални пројекат за запошљавање избеглица.

- Задруга је регистрована и опремљена, а захваљујући УНХЦР, обезбеђене су и субвенције за плате до краја године. То је добра иницијална подршка да стане на своје ноге и касније успешно послује - сматра Кукобат.

Антрфиле : ТРЖИШТЕ НЕЗАСИТО

- ПЛАСМАН упресоване амбалаже иде веома лако, тржиште је напросто незасито. Већ имамо неколико озбиљних понуда, а имам утисак да би могли да пласирамо и милион тона годишње - тврди Александар Зиројевић.

ТАДИЋ БИО У ЗАТВОРУ Курир, Датум : 6.9.2011, Страна : 7

Мери Ворлик написала у депеши да је Тадић због демократије доспео иза решетака

БЕОГРАД - Жртвовао се. Амбасадорка САД у Србији Мери Ворлик послала је извештај Стејт департменту у коме преноси детаље с првог састанка с председником Србије Борисом Тадићем. На Ворликову је утисак оставила Тадићева прича о борби Србије за демократију, његов став да од Косова неће одустати и да је држава спремна за дијалог како

би побољшала живот Срба на КиМ. Она је пренела и податак да је председник Србије био у затвору месец дана.

„Он је указао на недостatak конкретних договора на високом нивоу. Рекао је да политика САД према Балкану, посебно према Косову, има импликације на демократију у Србији. Подсећајући на своје стално залагање и борбу за демократске процесе, као и месец дана које је провео у затвору због свог активизма, Тадић је нагласио да ће српска влада наставити с процесом демократизације друштва“, написала је Ворликова.

Она је истакла да је Тадић јасно ставио до знања да Србија неће променити свој став о КиМ, она је додала да је Тадић тражио асистенцију САД у решавању „великог проблема избеглица“ с Хрватском.

PRESS CLIPPING

Среда 07.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СРБИ ТУЖЕ АМЕРИЧКЕ ГЕНЕРАЛЕ

Политика, Датум : 7.9.2011, Страна : А4

Хрватска је добро проценила да унајмљивањем 25 врхунских америчких официра, међу којима и десетак генерала, истовремено купује и њихове везе у Пентагону

Срби из САД, избеглице из некадашње Републике Српске Крајине, а сада грађани САД, туже америчку компанију Л-3 МПРИ за учешће у геноциду и прогону 200.000 Срба из Крајине током операције „Олуја“.

Као доказ умешаности америчке компаније у те догађаје приложен је и уговор МПРИ и Хрватске о обуци хрватских официра и војника.

Суд у Чикагу прогласио се надлежним за тај процес, иако је компанија МПРИ (Милитари профишн рисорс инкорпорејшен) тражила да се суђење одвија у Вашингтону. Без обзира на то како ће се завршити суђење, овај процес могао би да има велики утицај и на хрватску тужбу против Србије и на српску противтужбу против Хрватске пред Међународним судом правде у Хагу.

Л-3 МПРИ је приватна америчка компанија, можда и највећа и најпознатија фирма у ери приватизације ратовања. Основана је 1987. године, са седиштем у Александрији, држава Вирџинија. Делокруг послова компаније врло је широк, од пружања услуга хуманитарног карактера до обуке војника и официра, или обуке политичких лидера. Заправо, МПРИ се појављује тамо где званична Америка и не жури превише – компанија се специјализовала за послове командовања, контроле, комуникација, обавештајне делатности, извиђања... **МПРИ запошљава пензионисане америчке генерале, адмирале, обавештајце, политичаре.** Садашњи шеф компаније је пензионисани генерал Бенц Ј. Кредок. Компанија сарађује са скоро свим битним америчким министарствима, од Пентагона до Стејт департмента и Министарства домовинске безбедности, али и са 200 америчких факултета. После Дејтонског споразума МПРИ је склопио уговор вредан 140 милиона долара ради обуке припадника армије БиХ. Сличне уговоре компанија је имала и са Кувајтом и Јужноафричком Републиком.

Када је у питању тужба Срба из САД против МПРИ, она се темељи на чињеници да је између МПРИ и Хрватске потписан уговор о сарадњи, под именом – „Демократски транзициони програм“. Службеници МПРИ, пензионисани генерали америчких оружаних снага, имали су своје седиште у касарни, војном училишту „Петар Зрињски“ на Црномерцу, у западном делу Загреба.

Ту су спроводили програм обуке хрватских официра. Наиме, Хрватска је добро проценила да унајмљивањем 25 врхунских америчких официра, међу којима и десетак генерала, ради обуке, инструктаже и усмеравања командног кадра нове хрватске војске, истовремено купује и њихове везе у Пентагону, у великим америчким фабрикама оружја, везе и познанства у америчкој обавештајној заједници, али и у структурама НАТО-а. Јер, све су то били генерали и адмиралери коју су пензионисани три до четири године раније, дакле

били су у најбољој форми актуелних сазнања, свих могућих веза у Пентагону, ЦИА, ДИА, НСА, Стејт департменту... Двојицу високих америчких официра из МПРИ, из тог времена, познајем и лично. Заменик начелника Генералштабног колеца армије САД генерал Крозби Бач Сент био ми је домаћин приликом гостовања на тој војној академији у Форт Левенворту 1983. године, а адмирал Хантингтон Хардисти, заменик врховног команданта Пацифика, био ми је домаћин у Перл Харбору на Хавајима исте године. Обојица су ми дали и интервјуе.

Да ли су ти пензионисани амерички генерали били распоређени непосредно и у хрватске јединице на терену у време „Олује“, тешко је сада утврдити. Да су хрватски командни кадар подучавали најновијим трендовима у области вођења рата, то није спорно. Није спорно ни то да су пре и у време „Олује“ са аеродрома на острву Брачу полетале америчке беспилотне летелице и извиђале све што се догађа у Книну и околини. О томе су писале и хрватске новине. Ко је ангажовао те беспилотне летелице, остаје привидна мистерија. Није ваљда да МПРИ има у свом арсеналу и такве „играчке“. Или их је једнократно изнајмио? Од кога? И то се зна.

Тужба Срба из САД против компаније МПРИ ићи ће вероватно на доказивање како хрватска војска не би могла у августу 1995. да изведе операцију „Олуја“ без директне америчке подршке. Како ће се то доказати, велико је питање. Осим тога, службени је став Вашингтона „да је ’Олуја’ била легитимна и легална операција Хрватске“. Злочине почињене против Срба, током и после „Олује“, САД не поричу, али поричу сваку везу САД са тим злочинима.

Како онда успоставити последичну везу између компаније МПРИ, злочина и прогона Срба из Крајине? Адвокати МПРИ могу увек да кажу да је компанија хрватске официре подучавала организацији савремене војске и војном менаџменту, али не и тактици ратовања и руковођења, посебно не убиствима стараца, убиствима цивила. Тешко је претпоставити да у уговору између МПРИ и Хрватске стоји нешто што би компанију МПРИ касније могло да доведе пред било који суд.

Адвокати Срба и српских организација у САД у овом процесу сматрају да је „Олуја“ изведена по уџбеницима НАТО-а, и да су неки од пензионисаних генерала из МПРИ били аутори војне доктрине НАТО-а – „Ваздушно-копнена битка 2000“.

Главни аутор те доктрине био је некадашњи врховни командант НАТО-а, амерички генерал Бернард Роџерс, али треба поштено рећи да „Олуја“ и „Ваздушно-копнена битка 2000“ имају везе баш као Марко Краљевић и телевизија. Осим тога, од 1983. написано је најмање десетак књига о новој војној доктрини НАТО-а. Ја сам само до 1991. за разне новине написао најмање пет великих чланака о тој фамозној доктрини. Доктрина се односи на конвенционалан сукоб НАТО-а и Варшавског уговора, у њој нема ништа о спаљивању села и егзодусу становништва. **У сваком случају, Срби у САД овим су процесом на путу да добију барем једну битку, да напоскон америчкој јавности објасне шта се све догађало у крвавом грађанском рату у СФРЈ.**

PRESS CLIPPING

Четвртак 08.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПЕНЗИОНЕРИ КАО АКТИВИСТИ

Данас, Датум : 8.9.2011, Страна : 17

Помоћ старијим суграђанима и избеглим лицима важни стубови акција Црвеног крста Србије

Једна од новијих акција јесте она у којој се путем телефонских разговора пружа подршка

Активисти и активисткиње Црвеног крста Србије све чешће, кроз разне програме, помажу старијим и немоћним суграђанима. Весна Миленовић, генерални секретар Црвеног крста Србије, која подсећа да је главна активност ове организације, једне од најстаријих у свету - умањити патњу људи пружајући им различите видове подршке, а да се нови програми подршке највише примењују на југу и југоистоку земље, у руралним подручјима

- Поред дистрибуције хуманитарне помоћи у виду породичних пакета хране и хигијенских пакета, од изузетног је значаја и дистрибуција obroka путем народних кухиња. Како је у овом случају реч о планинском подручју, са великим бројем старачких домаћинстава, посебна пажња усмерена је на развој програма „Бриге о старима“ кроз обиласке таквих домаћинстава. Реализујемо и акције „Радни викенд на селу“ у којој поред наших волонтера учествују здравствене и социјалне институције, као и пољопривредни и ветеринарски стручњаци, истиче Миленовићева за Данас. Као упечатљиву акцију, наша саговорница наводи једну коју реализује Црвени крст Крагујевца.

- **Зове се „Помоћ телефоном“, а суштина је да активисти Црвеног крста позивају старе, усамљене људе жељне пажње и на тај начин им пружају психосоцијалну подршку и неопходне информације.** Дакле, ово није ситуација у којој људи позивају Црвени крст, већ Црвени крст иде њима у сусрет. Корисници су стари, усамљени, некада са децом која живе далеко, свих социјалних категорија.

Посебно је значајно да су реализатори програма витални пензионери, који су већином старији од 65 година. Наша саговорница објашњава да они свакодневно проводе по два сата у просторијама Црвеног крста Крагујевца. Свако од њих има листу од 25 „својих“ пријатеља које позивају и разговарају. Постоји и свеска са рођенданима, које наши волонтери не заборављају да честитају.

- База података иначе садржи више 300 особа, углавном из Крагујевца, али у последње време акција се проширује и на сеоско подручје, истиче Миленовићева. Када је реч о помоћи из дијаспоре и иностранства, у Црвеном крсту нам наводе да је, између осталих, хуманитарна организација **“Народна помоћ Француске”** веома активна. **Већ шесту годину за редом долази у Србију са пакетима помоћи, било да је у питању храна, одећа, обућа или средства за хигијену. Најчешће долазе у Пожегу, где је стациониран највећи број избеглих из Крајине.** Француски хуманитарци неретко помажу и новчано, а у Србију их је први довео Драган Котарац, секретар Скупштине дијаспоре Срба Јужне Француске. Након посете избегличких кампова у Пожеги, пријатељи из Француске се,

према речима нашег саговорника, у своју домовину враћају са потпуно другачијим погледом на свет.

- Обичног човека у Француској муче проблеми са којима се сви срећемо - како платити струју, кредит, сакупити новац за остале потребе...Али када видите људе без ичега, којима је пакет хране или средства за хигијену све, схватите колико су ваши проблеми мали и безначајни. Хуманитарци помажу људима, али из личног искуства могу да кажем да је тај утицај обостран. Кроз рад са онима којима помажете и ви се мењате, каже Котарац.

Драган Котарац осим што са својом хуманитарном организацијом из Француске дели помоћ по избегличким камповима, каже да је тим људима некад битније да неко са њима разговара.

Антрфиле : Волонтери углавном млади

Црвени крст Србије има 60.000 волонтера. Од укупног броја, 60 одсто волонтера су млади. У општинама и градовима у Србији свакодневно је активно њих 10.000.

Поред конкретне помоћи, интензиван је и рад са младима, будућим волонтерима на обуци у пружању прве помоћи, промоцији хуманих вредности, борби против трговине људима, превенцији болести зависности, припреми за несреће и деловању у несрећама.

СВЕ МАЊЕ СТАНОВНИКА НА ЈУГУ СРБИЈЕ

Политика, Датум : 8.9.2011, Страна : А6

Док се Срби на југу Србије жале на мајоризацију у сопственој држави и захтевају поделу општине Бујановац, Албанци тврде да су жртве, а ту нервозу унео је предстојећи октобарски попис.

Риза Халими, председник Партије демократског деловања (ПДД) и народни посланик, износи и податак да је број грађана албанске националности у општинама Прешево, Бујановац и Медвеђа смањен за 35.000 за последње три деценије, пре свега као последица тешког економског стања у овим општинама.

– Тврдим да је са југа Србије отишло најмање 35.000 Албанаца и тај процес не јењава. На попису 1981. било је укупно 71.000 Албанаца у Прешеву, Бујановцу и Медвеђи. Затим је 1991. извршена само процена и остала је иста цифра. А на попису 2002, утврђено је да има само 57.000 Албанаца у ове три општине. Као што видите, то је прилично смањење, односно око 15.000 Албанаца је мање. То је последица не само иселјавања из економских разлога, већ и оног током рата, бомбардовања и оружаних окршаја који су трајали до маја 2001. године у Копненој зони безбедности – каже Халими за „Политику”.

После добијања визне либерализације заоштрио се и проблем са азилантима, додаје председник ПДД-а. Тај процес се, како објашњава, раније одвијао у илегалним условима, а сада Албанци одлазе са пасошима.

– Велики део њих иде да посети родбину у европским земљама, или покушава да се снађе, ради на црно, а мањи део их се пријављује за азил. Овде на југу нема услова за рад, јер је стопа незапослености већа од 70 одсто и људи траже решење. Неки су се снашли и на Косову и живе тамо. Кажем вам да у Прешеву, Бујановцу и Медвеђи нема перспективе – тврди Халими.

Овај посланик изводи своју демографску рачуницу у погледу смањења броја албанског живља на југу централне Србије. Како објашњава, природна стопа раста албанског становништва у последњих 30 година износи 15 промила.

– То би за три деценије дало бројку од 95.000 Албанаца у три општине на југу. Ако видимо да је 2002. било само 57.000, а сада се процењује да нема више од 55.000 до 60.000 Албанаца, онда је јасно да нека просечна депопулација износи најмање 35.000 људи. Бесперспективност је никад већа и свако гледа да оде негде у западну Европу – објашњава наш саговорник.

– У Медвеђи је од 5.500, по попису из 1991, остало мање од 500 Албанаца. Понављам, главни разлог је економски, јер нису остварени основни циљеви владиног програма из 2001. годину – каже Риза Халими. Срби из Прешева и Бујановца не слажу се са оценама албанског политичког лидера.

Светислав Величковић, председник Одбора за људска права у Бујановцу и потпредседник Народног већа Срба у Бујановцу, тврди за наш лист да није тачно да се Албанци исељавају под притиском.

– Њих никада није ни било толико колико тврде! Упорно смо то и доказивали, како међународној заједници, тако и нашим политичарима, који нису имали слуха.

На територији општине Бујановац Албанци могу да раде шта хоће. Више нема никаквих обавештења на српском језику, док су сви формулари на латиници, што је противно члану 10 Устава Републике Србије. Ти Албанци, за које они сада тврде да су „етнички очишћени“, заправо су се одселили још седамдесетих година, али у много мањем броју него што они тврде. Рецимо, они увек тврде да Велики Трновац има 10.000 становника, али поуздано знам да их има мање од 5.000 тамо.

То је исто као и на Косову и Метохији, где су увек надували цифре, а никад нису хтели да се напишу и да изађу на изборе, јер би се утврдило колико их има – објашњава Величковић.

Како каже потпредседник Народног већа, на југу пре свега Срби немају посла, а у Прешеву и Бујановцу све етничке групе живе боље од Срба.

То се најбоље може видети по томе у каквим кућама ко живи. Албанци држе стоваришта, све локалне компаније, комплет трговину, угоститељство, аутопревоз... А Срби раде у албанским фирмама, јер не могу више да добију посао у структурама локалне самоуправе у Прешеву и Бујановцу. Та места су резервисана

искључиво за Албанце. Зато тврдим да не постоји етничко чишћење над Албанцима, такве тврдње су њихов опробан метод да изазову интервенцију и мешање међународне заједнице – наводи Величковић, председник Одбора за људска права у Бујановцу.

PRESS CLIPPING

Среда 14.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ЗАХТЕВ ЗА ИЗБЕГЛЕ ДО 9. ДЕЦЕМБРА

Правда, Датум : 14.9.2011, Страна : 9

БЕОГРАД - Избегли и прогнани Срби, бивши носиоци станарског права, неће моћи да остваре право на стамбено збрињавање уколико не поднесу захтев у року који истиче 9. децембра ове године, упозорио је Комесаријат Владе Србије за избеглице.

СТИГЛЕ ИЗБЕГЛИЦЕ, ПОСКУПЕЛЕ КУЋЕ

Политика, Датум : 14.9.2011, Страна : А8

Ђорђе и Милица Ђоровић са Косова, у Башаиду обишли сеоска домаћинства како би коначно напустили избеглички камп у Крњачи

Башаид – Ђорђе шири руке, нервозно шета около, отвара стару зелену капију. Не држи га место, почиње да цупка, као да је од ујутру попио бокал кафе. Можда му се живот овог уторка потпуно промени јер ова бела кућа му се заиста допада. Типична банатска, у типичном лалошком селу, испред које стоји Ђорђе, интерно расељено лице.

У кући подигнутој 1957. године, до пре годину дана, живела је једна бака. После њене смрти, наследници из Кикинде желе да продају имање.

Педесетдеветогодишњак из села Дреновчића код КLINE, опет посматра двориште зарасло у траву, мерка радионицу и свињац, анализира где би могао да засади поврће:

– Е, овде бих доживео 100 година – каже Ђорђе, отац десеторо деце, усред северног Баната.

– Овде бих се уселила вечерас – шапуће његова супруга Милица.

Подсећамо, недавно је „Политика” узалуд покушавала да пронађе породице које би из избегличког кампа у Крњачи кренуле са нама у Башаид, село 22 километара удаљено од Кикинде. Више од 20 кућа продаје се за мање од 7.000 евра, колико држава плаћа откуп сеоских домаћинстава за избегла и интерно расељена лица.

Сеоска администрација Башаида је званично позвала избеглице да се доселе, али становници тужног кампа у Крњачи нису желели да се одазову. Чак је и републички комесар за избеглице Владимир Цуцић изјавио да би на леђима носио избеглице до села јер је, према мишљењу Комесаријата и међународних донатора, куповина сеоских кућа најбољи начин за њихово трајно збрињавање.

Прошло је недељу дана. Само се Ђорђе Ђоровић јавио нашој редакцији, пожелевши да види Башаид и куће које се продају. Рекао је кратко:

– Ужелео сам се дворишта, кокошки и слободе, ал немам паре за пут до Башаида! Цуцић није морао да га носи на леђима до села удаљеног 22 километара од Кикинде. У возилу УНХЦР-а, заједно са окружним координатором комесаријата Радмилом Дедовићем, Ђорђе и његова супруга Милица, кренули су на пут. У кампу у Крњачи живе са четворо деце. Најстарији Василије има 17 година, Марија 15, а Немања и Стефан 11, односно две и

по године. Живе бедно, у два собичка, са 8.500 динара и три оброка дневно. Из првог брака, Ђорђе је има још шесторо деце. Сви су збринуте и расуте, што по свету, што по Србији.

Ђорђе је напустио село Дреновчић код Клине на Косову 17. јуна 1999. године и живео „на кирији” по селима на Ибарској магистралу. Био је и економ локалног фудбалског клуба у Врчину, али су клупске просторије нестале у пожару, па је Ђорђе, без цвојка у цепу, доспео у Крњачу.

У Башаиду нас дочекује председник Месне заједнице Зоран Петровић. Одмах објашњава Ђорђеју све предности живота на селу. Школа и вртић за децу, Дом здравља и апотека који раде у две смене, бесплатан превоз за гимназијалце до Кикинде, гостољубиви мештани... Две дискотеке, три кафића и кафана без певаљке. Хамбургери, пице и банкомат. Нема шта нема, што би рекао Зоран. Само је људи све мање.

Ђорђе креће одмах у акцију. Повереник Комесаријата Радмило Дедовић објашњава да је из средстава УНХЦР-а и међународних донатора више од 700 породица збринуте у сеоским домаћинствима. И да је штета да ова породица не пронађе своју срећу.

Прва кућа је велика, али исувише запуштена. Милица је незадовољна, осећа се влага, у адаптацију би требало уложити најмање десетак хиљада евра. Да би се поново осећали као људи. А газда тражи седам.

Друга кућа је такође велика. Додуше, тешко је пронаћи гарсоњеру у равници. Ђорђе и Милица се консултују. Неће ни њу. Морали би да у кешу имају бар пет, шест хиљада евра, како би је средили.

Зоран Петровић каже да су остале куће, које коштају до седам хиљада евра, још лошије. Зато нас одводи ка белој, лепој кући због које је Ђорђе у еуфорији.

Али комшиница која откључава дворишну капију, каже да је цена – 11.000. Ако би се цена спустила на 9.000, Ђорђе би могао да дода још две хиљаде. Повереник је прагматичан, пита Ђорђеју, да ли може да се снађе за 2.000. Ђорђе је имао и лошије тренутке у животу, па ноншалантно одговара:

– Море, просићу ако треба!

Повереник позива одмах газде мобилним телефоном. Предлаже им да спусте цену на 9.000, објашњава да држава даје седам, док ће Ђорђе негде ископати још две.

Али са друге стране, стиже брз одговор:

– Е, сада је цена – 12.000 евра!

Повереник узвраћа:

– Наша последња понуда је девет хиљада! Добро размислите!

Ђорђејев оптимизам је спласнуо. Милица и он одлазе до још једне куће. Лепа и скупа, и опет 11.000 евра. Уморни, наслањају се на металну капију, која их дели од дворишта украшеног цвећем. Нови живот за њих налази се иза те капије, али четири хиљаде евра је за становнике кампа у Крњачи равно добитку седмице на лоту. Који, узгред, не може да се уплати у Башаиду.

ОТВОРЕНО ПИСМО ИЗБЕГЛИЧКИХ УДРУЖЕЊА ЦВЕТКОВИЋУ

Политика, Датум : 14.9.2011, Страна : А8

Представници 100 избегличких удружења предаће данас премијеру Мирку Цветковићу отворено писмо у којем траже да влада по хитном поступку донесе одлуку да се током предстојећег пописа становништва у Србији на посебном обрасцу изврши евиденција особа које су избегле или прогнане из држава насталих на

подручју бивше СФРЈ, као и грађана Србије који су оштећени у својим имовинским и другим правима у наведеним државама, и да се изврши евиденција њихове одузете, нестале или уништене имовине и других одузетих права.

Истовремено, они траже да се избеглим и прогнаним лицима и другим оштећеним грађанима који живе у трећим земљама, омогући да путем поште, и-мејла или дипломатско-конзуларних представништава попуне наведени образац. „Јединствена база оштећених грађана имала би велики значај у проналажењу свеобухватног, правичног и трајног решења наших проблема”, наводи се у саопштењу које је потписао председник Коалиције удружења избеглица Миодраг Линта.

Још се додаје да је Министарство правде СР Југославије током 1996, организовало попис имовине избеглих и прогнаних и да је, према незваничним информацијама, пописни материјал после оснивања Државне заједнице СЦГ пренесен у Министарство финансија Србије, односно сектор за имовинско-правне односе. Иначе, избегличка удружења су ове године упутила већ три званична дописа премијеру у којима траже да их Цветковић прими, али до тог сусрета још није дошло.

НОВО ПИТАЊЕ – ИЗВОРИ СРЕДСТАВА ЗА ЖИВОТ

Политика, Датум : 14.9.2011, Страна : А22

ШТА ДА СЕ РАДИ: У ЧЕМУ НАМ МОЖЕ ПОМОЋИ ПОПИС

Сваки нови попис становништва, по правилу, доноси многе новине у односу на претходни, па ће тако бити и на попису који почиње 1. октобра ове године.

Једна од новина коју ће донети овај попис јесте у томе што ћемо добити комплетну слику дневних миграната –где и којим превозним средством у току дана путују на посао или у школу. Одговор на ово питање је значајан за велике градове, али и за остала насеља. На основу тога могуће је сачинити одговарајуће развојне планове, не само унутар великих градова него и за више општина и округа истовремено.

Попис доноси и мноштво информација од значаја за особе са посебним потребама, то јест за лица која имају потешкоћа у обављању свакодневних активности код куће, у школи, на послу због проблема са: видом, слухом, говором, кретањем итд. Пошли смо од чињенице, а консултовали смо представнике државних институција, научне установе и цивилни сектор, да у Србији не постоји јединствена и ажурна база података о особама са посебним потребама, иако имамо стратегију Владе Србије за побољшање положаја особа са посебним потребама.

Тако ћемо на основу пописа имати и податке о томе где ова лица живе, које су старости и пола, каквог су образовања итд.

Први пут пописујемо и такозване примарне и секундарне бескућнике. У ствари, податке о секундарним бескућницима прикупљали смо и у претходним пописима. То су лица која су изјавила да живе у тзв. објектима настањеним из нужде (настањена шупа, гаража, приколица итд.). На новом попису имаћемо, међутим, и категорију примарних бескућника, оних који немају чак ни привремену адресу становања. То су лица која, на пример, лети живе испод мостова, на клупама итд. Попис ових особа биће одржан као претпопис током овог месеца, а велику улогу у свему томе имаће Републички и Покрајински завод за социјалну заштиту.

Богатије државе које могу за овакве статистичке акције да издвоје велика средства (нпр. Канада) пописују бескућнике тако што у поноћ одређеног дана пописивачи уђу у све

објекте који су лоцирани као место спавања ових људи. Али сада ћемо и ми први пут имати податке о томе колико је таквих лица, где се налазе, које су старости итд.

На свим пописима јавност посебно занимају и подаци о броју неписмених. На прошлом попису 2002. било их је око 220.000 или 3,4 одсто. То су особе без школске спреме или са завршеним првим-другим разредом основне школе, која не знају да прочитају или да напишу текст у вези са неком од најобичнијих ствари из свакодневног живота. На прошлом попису, неписмене великим делом чиниле су женске особе старије од 65 година, у сеоским подручјима. Видећемо колико се слика у том погледу сада променила. Такође, видећемо какве су промене настале са (не)писменошћу Рома, нарочито међу млађом генерацијом.

Међутим, новост у вези с пописом јесте у томе што ћемо први пут бележити и тзв. компјутерску писменост. Тако ћемо први пут имати комплетне податке о томе колико становника Србије зна да користи рачунар и Интернет, да обрађује текст, шаље електронске поруке итд. Као и сви подаци на попису, и ови ће нарочито бити занимљиви због своје територијалне, али и генерацијске димензије.

Ново је и питање о изворима средстава за живот (не и о њиховој висини), то јест да ли су лица у претходних годину дана живела на основу свог рада, тј. од своје зараде, да ли од пензије, од социјалних примања, или кредита-стипендија за студенте. Или су издржавана лица. **Као и на прошлом попису, регистроваћемо и контингент избеглих, и интерно расељених са Косова и Метохије, као две посебне категорије. Имаћемо и њихове комплетне одговоре – да ли раде, где станују итд.**

* Снежана Лакчевић - Начелница Одељења за попис становништва

PRESS CLIPPING

Четвртак 15.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ТАКВИ СМО – НИКАКВИ

Политика, Датум : 15.9.2011, Страна : А15

УВОДНИК, Александар Апостоловски

Стигао Ђорђе са женом у Башаид и изазвао мини потрес на сеоском тржишту некретнина. Ђорђе се довезао возилом УНХЦР-а, у друштву регионалног повереника Комесаријата за избеглице. У селу га је дочекао председник Месне заједнице. Сели су, попричали, а онда кренули да обилазе сеоске куће на продају.

Ђорђе и супруга Милица су интерно расељене особе. Напустили су Косово пре 12 година, злопатили се осам година по селима дуж Ибарске магистрале, а већ четири, са четворо деце, живе бедно у два собичка избегличког кампа у Крњачи.

Милица и Ђорђеју недостаје село. Навикли су на слободу, а већ 12 година живе као у затвору. Иако су, званично, са ове стране решетки.

Ђорђе је помислио да слободу коначно може да пронађе у Башаиду. Село има све, од хамбургернице до банкомата. Може да се наручи и пица, што код равничара јесте једна врста јереси, али сведочи да је Башаид заиста центар микросвета северног Баната.

Али цаба инфраструктура, од здравствене до кулинарске, кад људи беже за Кикинду, Зрењанин, или још даље, у свет. Више од 20 сеоских домаћинстава се узалуд продају месецима и годинама. Нико не купује те старе, војвођанске куће, па се шеф села Зоран Петровић досетио. **Држава ионако плаћа за сеоска домаћинства највише 7.000 евра чиме трајно збрињава прогнане и интерно расељене особе. Људи без игде ичега тако постају газде, а све празнија села добијају нове становнике.**

И свима добро. Зато је сеоска локална администрација позвала избеглице у Башаид. Избеглице, међутим, нису поделиле тај ентузијазам. Неће људи из Београда, траже шансу у велеграду. Што каже један расељени, да села вреде, не би одатле бежали. И „Политика” је у неколико чланака писала о том феномену.

Опет цаба.

Једини се из кампа јавио Ђорђе. **Хоће у Башаид, па је тамо стигао као хаџија, као светао пример интерно расељеног који хоће у село. А село ко свако село. Брзо се рашчуло, па цене кућа скочиле. Неке од 7.000 нарасле на осам, а једна бела, лепа, у коју су се напречац заљубили Милица и Ђорђе, са 11.000 евра – на читавих 12.000.**

Било је потресно гледати Ђорђеја како из еуфорије пада у депресију. Повереник из Београда, наиме, одмах је позвао газде телефоном и предложио им да спусте цену те беле, лепе куће на девет хиљада евра, како би држава платила седам, а Ђорђеји додао некако још две хиљаде. Газде су, чувши да се ту помиње држава, одмах подигле цену за хиљадарку. Милица и Ђорђеју су се покуњени вратили за Београд.

Ко зна колико нема купаца за кућу, али сада је Ђорђевић био ту, за њим могу и остали, па зато треба уграбити шансу и зарадити још коју хиљаду. Са тржишног аспекта и вечне клацкалице понуде и тражње, ту нема шта да се приговори.

Власници кућа у Башаиду са својом имовином могу да раде шта хоће и да је продају по којој год цени желе, ма шта остали мислили о томе.

А ко год се упита – какви смо то људи – нека себе стави у улогу власника кућа у Башаиду. Ако није лицемер, признаће. Такви смо – никакви.

ОБУКА ЗА ОСНИВАЊЕ СОЦИЈАЛНИХ ПРЕДУЗЕЋА

Политика, Датум : 15.9.2011, Страна : А7

Како формирати социјално предузеће, направити му бизнис план и ступити у пословни однос са „класичним” привредницима – то су ствари којима ће стручни предавачи подучавати полазнике курса у организацији Британског савета и форума младих са инвалидитетом.

Социјална предузећа запошљавају неквалификоване, транзиционе губитнике, маргинализоване групе попут Рома или избеглица, ментално недовољно развијене и особе са инвалидитетом, то јест, све оне које послодавци заобилазе. Док у Британији они представљају пет одсто свих фирми, код нас једва да постоје, без обзира на огроман број грађана Србије који су „неконкурентни на тржишту рада”. Обука ће им дати смернице како да отворе сопствени бизнис и развију га, а помоћи ће им и да се повежу са привредницима који су вољни да помогну заједници, између осталог и тако што би укључили социјална предузећа у своје ланце набавке.

Формулар за пријаве на курс могу се наћи на интернет-адресама www.fmi.rs, www.socijalnopreduzetnistvo.rs i www.britishcouncil.rs/se. Попуњен формулар, уз кратку биографију и мотивационо писмо, потребно је послати на communication@britishcouncil.rs до 4. октобра.

ИЗБЕГЛИ ТРАЖЕ ПОСЕБНУ ЕВИДЕНЦИЈУ

Преглед, Датум : 15.9.2011, Страна : 5

Представници 100 избегличких удружења доставили јуче премијеру Цветковићу отворено писмо

Линта истакао да прогнани и избегли Срби сада траже од Владе да их информисе о томе шта је у протеклих 15 година урађено на реализацији споразума о нормализацији односа Србије и Хрватске из 1996. и које мере с тим у вези планира да предузме у наредном периоду.

Представници 100 избегличких удружења доставили су јуче српском премијеру Мирку Цветковићу отворено писмо са захтевом да Влада Србије по хитном поступку донесе одлуку да се прогнани и избегли Срби с подручја бивше СФРЈ евидентирају на посебном обрасцу на предстојећем попису становништва.

„На посебном обрасцу треба да се попишу и грађани Србије који су у Хрватској, БиХ и Словенији оштећени у имовинским и другим правима“, изјавио је новинарима председник Коалиције избегличких удружења Миодраг Линта, који је у згради Владе предао отворено писмо. Прогнани и избегли Срби траже, како је објаснио, да се изврши евиденција њихове

одузете, нестале или уништене имовине и других стечених права. „У отвореном писму тражимо и да се избеглим и прогнаним лицима, као и другим оштећеним грађанима Србије, који живе у трећим земљама, омогући да образац за попис попуне путем редовне и електронске поште или у дипломатско-конзуларним представништвима Србије у иностранству“, навео је Линта. Он је истакао да би посебна евиденција на попису омогућила стварање јединствене базе оштећених грађана и имала би велики значај у проналажењу свеобухватног, правичног и трајног решења свих избегличких проблема.

Подсетивши да је министарство правде СР Југославије током 1996. године организовало попис имовине избеглих и прогнаних Срба и осталих грађана који имају имовину у Хрватској, Линта је навео да од премијера Цветковића сада траже одговор на питање да ли је овај пописни материјал икада обрађен и да ли је сачињен званичан извештај о вредности њихове незаконито узурпиране имовине. Према његовим речима, у отвореном писму Влади Србије је упућено још пет захтева.

„Затражили смо да Влада Србије усвоји петицију избегличких удружења коју је подржало 75.000 грађана, а која садржи 12 захтева о поврату станарских, имовинских и других стечених права Срба из Хрватске, укључујући неисплаћене пензије и обнову порушених или оштећених кућа на подручју где није било оружаних сукоба“, рекао је Линта.

Поред тога, како је рекао, од Владе се тражи да усвоји Предлог резолуције о поштовању људских права прогнаних и избеглих Срба из Хрватске и да га упути Скупштини на усвајање. Циљ резолуције је да створи оквир за отварање суштинског дијалога о нерешеним имовинским и другим правима Срба у Хрватској, рекао је Линта. Он је указао да је темељ за решавање тих питања споразум о нормализацији односа Србије и Хрватске из 1996. године којим су се две земље обавезале да ће склопити договор о накнади за уништену, оштећену и несталу имовину. Линта је истакао да прогнани и избегли Срби сада траже од Владе да их информише о томе шта је у протеклих 15 година урађено на реализацији тог споразума и које мере с тим у вези планира да предузме у наредном периоду.

„Тражимо, такође, да Влада Србије код бивших држава сукцесора хитно иницира седницу сталног мешовитог комитета задуженог за спровођење одредби Бечког споразума о сукцесији из 2001. године“, рекао је Линта. Он је подсетио да је анексом Г тог споразума о приватној својини и стеченим правима утврђено да ће свим грађанима бити враћена права која су уживали на дан 1. децембра 1990. године. „Мешовити комитет се досад бавио поделом имовине, зграда, конзулата и амбасада, архивске грађе и новчаних средстава бивше СФРЈ, али никада одредбама анекса Г“, рекао је Линта. Он је подсетио да је последњи састанак тог комитета одржан у септембру 2009. године и нагласио да зато прогнани и избегли Срби траже да Влада Србије иницира да што брже буде одржана седница на којој ће бити разматрана питања приватне својине и стечених права грађана.

Антрфиле : Линта: Влада води политику попуштања

Одговарајући на питања новинара, Линта је рекао да делегацију избегличких удружења до сада нису примили ни председник државе, ни премијер иако су то у неколико наврата тражили. Он је казао да Влада води политику попуштања „у очекивању да ће Хрватска бити један од савезника Србије у процесу европских интеграција“. „Ми мислимо да то није добар приступ и залажемо се да Влада води политику чистих рачуна према Хрватској засновану на принципу реципроцитета, јер само такав приступ може да доведе до истинског помирења и правих добросуседских односа у региону“, закључио је Линта.

АМЕРИЧКИ СУД ПРИХВАТИО СРПСКУ ТУЖБУ ЗА „ОЛУЈУ“

Пресс, Датум : 15.9.2011, Страна : 6

ПРОГНАНИ У „ОЛУЈИ“ ТРАЖЕ 10,4 МИЛИЈАРДЕ ДОЛАРА

Добра вест Федерални суд у Чикагу огласио се надлежнима да води процес против америчке војне компаније Л-3 МПРИ, која је обучавала хрватску војску и омогућила јој набавку оружја. У образложењу констатовано да тужба има и дубину и озбиљност

Београд, Наталија Секулић

Федерални суд у Чикагу огласио се надлежним и прихватио тужбу Срба протераних из Крајине у акцији „Олуја“, којом од америчке војне компаније Л-3 МПРИ траже одштету од 10,4 милијарде долара, односно по 25.000 за сваку од жртава прогона.

Тужбу су поднели Срби из Чикага, који терете америчку компанију за учешће у геноциду и прогону 200.000 Срба, с обзиром на то да су њени стручњаци обучавали хрватске војнике и омогућили Хрватској набавку оружја.

Везе у Пентагону

Суд у Чикагу образложио је своју одлуку на 21 страници, а потписао га је судија Рубен Кастиљо. Суд је констатовао да тужба има и дубину и озбиљност, а наведено је и да Л-3 МПРИ има своје филијале и послове у држави Илиноис и околним местима и у могућности су да редовно долазе на суђења.

- Бивши амерички официри су хрватски командни кадар подучавали у најновијим трендовима у вођењу рата, а на располагању су им биле и беспилотне летелице које су могле да извиде све што се догађа у Книну и околини. Хрватска је проценила да унајмљивањем 25 врхунских америчких официра, међу којима и десетак генерала, ради обуке, инструктаже и усмеравања хрватске војске, истовремено купује и везе у Пентагону, у великим америчким фабрикама оружја, везе и познанства у америчкој обавештајној заједници, али и у структурама НАТО-а - наводи за Пресс детаље овог уговора војни аналитичар Мирослав Лазански.

Како појашњава, хрватске војнике подучавали су амерички генерали и адмирал, који су пензионисани три до четири године раније, у најбољој форми и са свим могућим везама у Пентагону, ЦИА, ДИА, НСА, Стејт департменту...

- Тужба Срба из САД треба да докаже да хрватска војска не би могла у августу 1995. да изведе операцију „Олуја“ без директне америчке подршке. На том путу им као препрека стоји званични став Вашингтона да је „Олуја“ била легитимна операција. Иако злочине против Срба током „Олује“ САД не поричу, и те како поричу било какву умешаност Американаца - оцењује наш саговорник.

Председник Коалиције удружења избеглица у Србији Миодраг Линта сматра да би било изузетно значајно да суд у Чикагу потврди да је реч о злочиначком подухвату, чији циљ није био успостављање суверенитета, већ протеривање Срба.

- То би била велика морална и материјална сатисфакција за све те људе. Укупна одштета од 10,4 милијарде долара настала је као захтев да 200.000 жртава добије 25.000 долара и да се исплати пет милијарди долара камате од пет одсто годишње. Адвокатима би припала трећина одштете - каже Линта.

Могућа и нагодба

Сву потребну помоћ крајишким Србима који су подигли тужбу пружио је документационо-информациони центар „Веритас“, чији председник Саво Штрбац каже да

је суд оставио странкама време за нагодбу до 27. септембра ове године, када ће се одржати прво рочиште.

- Уколико не буде договора, уследиће велики спор. А ако дође до нагодбе, што није искључено, то би значило исплату мање одштете од тражене. Адвокати сматрају да ће успети или у нагодби или у пресуди. Како су ме обавестили, пред Федералним судом у Чикагу већ се води један спор против Л-3 МПРИ, који је у завршној фази и компанија ће га вероватно изгубити - каже Штрбац. Он појашњава да ће од новца који очекују избегли Срби из Крајине бити направљен фонд.

- **Многи ће морати да докажу кога су изгубили током рата, шта им је уништено од некретнина... и то доказивање неће бити нимало лако.** Ипак, у првом плану овде је, иако обештећене није занемаривао, истина о рату. А то би онда утицало на многе ствари у српско-хрватским односима - процењује Штрбац.

Антрфиле : Тим адвоката

Српску тужбу пред Федералним судом у Чикагу заступа четворочлани адвокатски тим. У њему су специјалисти за овакве спорове Ентони Д'Амато, Роберт Павич, Иван Остојић и Кевин Роџерс.

БЕДА НЕМА НИ ВОДУ

Вечерње Новости, Датум : 15.9.2011, Страна : 5

СТАМБЕНИ ФОНД НЕДОВОЉАН И ЗАСТАРЕО, А СИРОМАШНИ ЖИВЕ У ПРЕНАСЕЉЕНИМ КУЋАМА

Половина нема тоалет, око 55 одсто купатило, а 40 одсто кухињу

СЛИКА становања у Србији, у другој деценији 21. века, и даље делује мрачно: половина најсиромашнијих, а њих према званичним подацима има око 700.000, нема чак ни тоалет! Око 55 одсто нема купатило у стану, а око 40 одсто кухињу.

Према подацима Владиног тима за инклузију и смањење сиромаштва, само 3,8 одсто најсиромашнијих има централно грејање. Трећина нема инсталације водовода, а скоро половина канализацију. Телефон поседује само 51,5 одсто сиромашних.

Већина домаћинстава испод границе сиромаштва (који имају мање од око 8.000 динара по члану породице) станује у скромним кућама које су сами изградили, док свега девет одсто живи у становима. Од тога, два одсто проводи живот у просторијама које нису намењене становању, у екстремно лошим условима!

Најсиромашнија домаћинстава најчешће станују у својим, пренасељеним и безусловним кућама, или становима без основних инсталација. Трошкови становања више од једне трећине најугроженијих прелазе половину њихових месечних прихода.

Што се тиче трошкова становања осталих, они чине отприлике петину укупних издатака једног домаћинства. Међу подстанарима највише (15-20 одсто) има приходе између 30.000 и 50.000 динара.

После приватизације деведесетих, око 98 одсто стамбеног фонда налази се у приватном власништву, а после усвајања Закона о реституцији, овај проценат вероватно ће порастати. Враћање имовине старим власницима рађа, међутим, питање да ли ће скочити и број оних који ће завршити на улици.

Мина Петровић, професор социологије града на београдском Филозофском факултету, нада се да до тога неће доћи:

- Питање је шта ће власницима бити враћано у природи, а шта новчано надокнађено. Осим тога, они који буду морали да се иселе из станова, по закону ће од општине добити други смештај. Зато је добро што се доноси и Закон о јавној својини, који ће регулисати шта од некретнина припада општинама.

Она додаје да је овај тренутак ипак прави да Србија коначно донесе националну стратегију становања, да би се тачно знало како људи и где живе, колики су им капацитети за узимање кредита и решавање стамбеног питања, а колике су могућности државе да најугроженијима обезбеди социјалне станове. Време је и за промену Закона о становању, јер овај датира још из 1992.

Антрфиле : МАЛО ПРИХВАТИЛИШТА ЗА БЕСКУЋНИКЕ

У СРБИЈИ су лане потојала 54 колективна центра, у којима је смештено 4.256 људи (898 избеглица и 3.358 интерно расељених). У око 40 непризнатих колективних центара смештено је око 1.600 лица. Око 8.500 веома угрожених избеглица, хроничних болесника и особа са инвалидитетом, живи у приватном смештају.

После пописа становништва знаће се бар приближно и колико Србија има бескућника. У земљи постоје три прихватилишта са изузетно малим капацитетима: Београд 104, Нови Сад 35 и Ниш 6 места, кроз које годишње прође око 520 особа.

У Прихватилишту за одрасла и стара лица у Београду за "Новости" кажу да се процењује да их само у главном граду има неколико хиљада, а кроз Кумодрашку прође око 300 годишње.

PRESS CLIPPING

Петак 16.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПРИЈАВОМ ДО СТАНА

Вечерње Новости, Датум : 16.9.2011, Страна : 4

КОМЕСЕРИЈАТ ПОЗИВА ИЗБЕГЛЕ ИЗ ХРВАТСКЕ

КОМЕСАРИЈАТ за избеглице позвао је бивше носиоце станарског права да најкасније до 9. децембра поднесу захтев за стамбено збрињавање у Хрватској. Према речима комесара Владимира Цуцића, иако је реч о 24.000 носилаца станарског права, од марта, када је акција почела, пријавило се тек око 200 породица:

- Треба да искористе могућност да добију какав-такав стан који могу одмах да откупе по повољним условима. Ако се не пријаве, тиме поручују да им Хрватска ништа није узела. Ако се одлуче само за судске поступке, немају шансе да добију спор, чак ни у Стразбуру.

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА ЗА ПОКРЕТАЊЕ БИЗНИСА

Дневник, Датум : 16.9.2011, Страна : 11

ЗАЈЕДНИЧКИМ НАПОРИМА ДО ВИШЕ РАДНИХ МЕСТА

ВРБАС: У Врбасу је одржан информативно - едукативни састанак поводом пројекта „Заједничким напорима до више радних места“, између подносиоца захтева за доделу средстава за покретање сопственог бизниса или за унапређење већ постојећег посла и представника невладине организације Едукациони центар из Лесковца, која је задужена за реализацију овог пројекта.

Помоћ је намењена избеглим и расељеним лицима који имају пребивалиште на територији општине Врбас. Према речима руководиоца пројекта Јелене Марин, Европска унија, преко Делегације Европске уније у Србији, обезбедила је од 1.500 и 2.000 евра.

- Ово ће, свакако, утицати на економски развој целе заједнице. Планирамо да наставимо са оваквим пројектима и наредне године, с тим што ће следећи пут средства бити намењена некој другој циљној групи – рекла је Марин и истакла да ће на одабир оних који ће добити бесповратна средства утицати, пре свега, квалитет пословног плана.

Овај пројекта, додала је Марин, није хуманитарног карактера већ развојног, јер је основни циљ да појединац покрене бизнис, а временом када се посао развије и да запосли још људи.

Помоћник председника општине Врбас Мирко Копривица је истакао спремност локалне самоуправе да помаже избегличкој популацији.

- Пристигло је укупно 73 захтева за доделу средстава и од наредне недеље нас очекује рад на терену заједно са представницима Едукационог центра како би одабрали 20 људи којима ће, према нашим очекивањима, до краја године бити додељена средства - истакао је Копривица.

СРБИМА СЕ УКИДАЈУ СВА ПРАВА

Правда, Датум : 16.9.2011, Страна : 7

АЛАРМАНТНИ ПОДАЦИ КОСОВСКЕ СТРАТЕШКЕ АКЦИОНЕ МРЕЖЕ

КОСОВСКА МИТРОВИЦА - Поводом обележавања Међународног дана демократије, 15. септембра, Косовска стратешка акциона мрежа (КСАМ) наглашава да се на Косову не поштује у довољној мери примарна вредност демократије, а то је поштовање основних људских права. Резултати разних истраживања, која редовно спроводе чланице КСАМ-а, потврђују константно кршење закона и одредби Устава.

„Демократија на Косову етнички се и селективно примењује, а то као последицу има подељено друштво, чији већински део становништва ужива сва права, док се мањинске заједнице и даље суочавају са дискриминацијом. Наглашавамо да демократска начела не би требало да подстичу насиље, а сведоци смо репресивних мера, које институције у Приштини примењују на северу Косова, што за последицу има велику узнемиреност тамошњег становништва. Недостатак сигурности и безбедног окружења основна је препрека повратку расељених лица, иако је то гарантовано Резолуцијом 1244 Савета безбедности УН“, наводи се у саопштењу КСАМ-а.

КСАМ подсећа да у Приштини данас живе 22 српске породице, односно нешто више од 40 појединаца, од некадашњих 40.000 Срба који су живели у том граду, а слична ситуација је и у осталим градовима широм Косова. У Призрену, Пећи, Ђаковици, Урошевцу, Гњилану, Вучитрну, Клини, Истоку и Подујеву готово да нема Срба.

„Могућности економског развоја невећинских заједница су минималне. Услед непостојања гаранција безбедности, непостојања капитала и слабих инвестиција у области пољопривреде, мале привреде и инфраструктуре, безначајан је број повратника у односу на тренд иселјавања припадника свих заједница које живе на Косову. Срби на Косову се и даље суочавају са проблемом спорог враћања узурпиране и окупиране имовине, па оно што је по демократским и светским стандардима неотуђиво право, на Косову не може да се примени због неажурних, неефикасних и дуготрајних правних процеса“, примењује КСАМ.

PRESS CLIPPING

Субота 17.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

УСКОРО САВЕТ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Блиц, Датум : 17.9.2011, Страна : 4

МИОДРАГ ЛИНТА председник Коалиције удружења избеглица

Град Београд формираће савет за избегла и расељена лица који треба да утврди адекватну политику, циљеве, програме и пројекте, на основу чега ће се израдити стратегија града за ову проблематику, договорено је на састанку заменика градоначелника Милана Кркобабића и представника избегличких удружења.

Представници избегличких удружења су на састанку са замеником градоначелника Београда Миланом Кркобабићем истакли да постоје три велике групе проблема са којима се суочавају избегла, прогнана и расељена лица, и која захтевају системски приступ у решавању.

Прво, решавање стамбених потреба кроз изградњу социјалних и непрофитних станова, доделу пакета грађевинског материјала, откуп сеоских домаћинстава у приградским општинама и адаптацију стамбених објеката који се налазе у лошем стању.

Друго, економско оснаживање кроз програме запошљавања и samozapoшљавања.

Треће, изградња инфраструктуре у избегличким насељима, као што су Алтина, Бусије, Грмовац, Плави Хоризонти, Калуђерица, Овца и Борча и др. (електрична енергија, водовод, канализација, плинвод, школе, здравствене амбуланте, вртићи и др) - каже за "Блиц" Миодраг Линта, председник Коалиције удружења избеглица.

Представници удружења сматрају да треба основати и фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима, за који би средства била обезбеђена из градског буџета, донација и повољних кредитних линија.

ИЗВЕСТИОЦИ СЕ СТИЖУ У БЕОГРАД

Правда, Датум : 17.9.2011, Страна : 3

СТРАЗБУР - Известииоци Парламентарне скупштине Савета Европе боравиће у посети Београду од 19. до 22. септембра, како би проценили различите аспекте испуњења обавеза Србије према Савету Европе.

У посети Србији боравиће Давит Харутинијан из Јерменије и Индрек Сар из Естоније, а главне теме о којима ће се разговарати су најновији политички догађаји, реформа правосуђа и ситуација у медијима, као и подносиоци захтева за азил, избеглице и Роми.

ЉУДИ МЕТА ЗБОГ КРАВА

Вечерње Новости – Србија, Датум : 17.9.2011, Страна : 19

НОВА СЕРИЈА ПОДМУКЛИХ НАПАДА АЛБАНАЦА НА СРБЕ, ПОВРАТНИКЕ У МЕТОХИЈСКО СЕЛО ЖАЧ

Дрљевићи каменовани како би им украли стоку добијену од манастира Високи Дечани

ИСТОК - Неколико група Албанаца каменовало је прексиноћ, у више наврата, српске повратнике у селу Жач, у метохијској општини Исток. У нападу који је трајао више од два сата, по речима Вукмира Ђурића, заменика председника општине, повређен је повратник Вељко Коматовић, погођен каменом у колена. Већих последица по остале повратнике није било...

- Ово је други напад за последње две ноћи, јер смо и раније били уочили групу Албанаца који се прикрадају кући, са намером да нам из штале украду краве које смо недавно добили од манастира Високи Дечани. Међутим, на време смо их уочили, па су се повукли... Прексиноћ су се, међутим, вратили у већем броју, распоређени у неколико група, те почели каменовање не би ли нас уплашили и лакше опљачкали - истиче Небојша Дрљевић, који се у Жач вратио у марту прошле године, са супругом и троје деце.

Напомињући да је, у тренутку напада, у његовој кући било шест мушкараца, две жене и троје малишана, Дрљевић истиче како су морали да узврате и заштите животе, односно имовину...

- **Чак и када је стигла полицијска патрола, спаса нам није било, па смо морали да сачекамо патролу Кфора** - објашњавају повратници у село Жач који су, до изградње кућа, првих неколико месеци живели под шаторима.

Сада, у обновљеним и новим домовима, има 14 породица, а петоро деце школу похађа у неколико километара удаљеном, такође повратничком, селу Осојане...

Антрфиле : НАСТАВАК ПРИТИСАКА

ЛУЧЕ око поднева, на путу из Осојана према Жачу, Албанци су каменовали комби којим је управљао Богдан Дашић из метохијског села Руднице. Како сазнајемо, ради се о возилу које је ђаке превезло до школе, а нападнуто је надомак Жача. Дашић није повређен, а припадници Кфора истражују инцидент.

СТРАТЕГИЈА

НАЈНОВИЈИ напади на повратнике у Метохији само су одраз дешавања на северу Космета, која за циљ имају да нас заплаше и протерају са ових простора, деморалишући све друге Србе који размишљају о повратку на Космет - истиче Вукмир Ђурић, заменик председника општине Исток у коју се, укључујући и суседну Клину, вратило готово 2.000 Срба.

ГОДИНУ И ПО ДАНА ЧЕКАМО ОДГОВОР ХРВАТСКЕ

Данас, Страна : 6, Датум : 17.9.2011

РАЗГОВОР

Гашо Кнежевић, представник Србије у Комисији за сукцесију бивше СФРЈ

Београд - „Ја нисам видео државу да је њени држављани гледају са више омаловажавања, потцењују је, не верују јој ништа, а са друге стране желе да се ослоне на њу“, каже у разговору за Данас Гашо Кнежевић, високи представник Србије у Комисији за сукцесију бивше СФРЈ односно примену Уговора о сукцесији коју су државе сукцесори потписале има већ десет година.

Кнежевић на тај начин реагује на јавне притиске нарочито удружења избеглица из Хрватске да се држава више и на досад неупотребљаване начине ангажује на примени Анекса Г тога уговора којим је регулисана сукцесија приватне својине и стечених права, дакле проблем имовине физичких лица и предузећа на територијама држава бивше СФРЈ, а ван матичне. „У случају имовине физичких лица и предузећа ми немамо право да будемо тужилац и то људи морају да схвате. Србија ту није титулар својине, ако би Србија тужила, тужба би била одбачена због недостатка активне легитимације.

Мој задатак није да будем у кожи тужиоца, мој задатак је да направим правни оквир који ће њима то омогућити, а ја мислим да свако оно лице које је тужилац мора или да се само бори или да надје неког адвоката“, каже Кнежевић и додаје да му се за помоћ највише обраћају носиоци станарског права и старе девизне штедише.

„Мајски састанак Комисије за сукцесију у Сарајеву отказан је на инсистирање Србије због тога што нису хтели да ставе Анекс Г као посебну тачку дневног реда. Наводно су се томе противили сви, тако је нама речено. Оно што ја сигурно претпостављам то је да су се Хрвати противили јер они са наше стране имају предложен нацрт билатералног уговора о спровођењу Анекса Г који им је послат пре годину и по дана. Они на њега нису реаговали. Најмање интереса за стављање Анекса Г на дневни ред има Хрватска. Пошто је свесна да су многа физичка лица српског порекла имала имовину у Хрватској, која је била атрактивна не само због пословних односа него и због туризма, циљ Србије је да се тај анекс што боље спроведе“.

Држава, дакле, ипак располаже неким ингеренцијама да се у спровођење овог анекса умеша?

- Постојале су два пута за функционисање тог Анекса: генерална супституција, када државе стају на место својих држављана у међусобним односима, али тим путем државе свесно нису пошле, вероватно због тога што су биле свесне да немају апаратуру са којом би могле да заврше цео посао. Други је пут, који није ништа мање цивилизован и ја бих га као појединац увек изабрао, да се заштита пребаци на титуларе права својине, на физичка лица и предузећа, да они сами иду са заштитом, а да држава само обезбеди правни миље да та заштита заиста буде и пружена. Тај пут је изабран Анексом Г: све државе су замрзле имовинско стање на један моменат и тенденција је да се са тим замрзнутим датумом имовина заштити тако што ће се вратити титулари у посед, а ако је то немогуће, онда би се добила новчана накнада за ту имовину која би требало да одговара тржишној вредности или да буде веома блиска њој.

Ко би то платио?

- Заправо се своди на то да то буде држава. Шта се десило у Хрватској? **Прво уредбом, а онда законом је заправо извршена национализација те имовине и то је ушло у неке фондове. Е сад, претпоставка је, пошто је Хрватска на крају пристала да потпише уговор о сукцесији и ратификовала га је 2004. године, претпоставка је да су они о томе водили рачуна и да те фондове нису протраћили.**

То је исто питање и у Србији. Ми смо неколико уредби донели у погледу предузећа и ја стално добијам тврдњу, и верујем да је тако, да ако долази до приватизације тих предузећа, која су условно пореклом из Хрватске и Словеније, да тај новац не иде у буџет него на посебан рачун.

А знате ли колико новца сада има на том рачуну?

- Не знам, не питам, плашим се. Али тврде да има и да ће се надокнада вршити хрватским фирмама са тог рачуна. Тако би требало сви да се понашају. Самим уговором о сукцесији је гарантовано да ће све државе сукцесори држављанима других држава, који у тим државама-сукцесорима имају нешто што мисле да је угрожено, гарантовати слободан приступ судовима, да ће се понашати реципрочно у том погледу. Али пракса је почела да се разликује чим је почела реализација тог уговора. Словенци предводе једну групу држава, међу којима могу да кажем теоретски стоји и Србија, а које кажу да је уговор о сукцесији довољан да се непосредно примењује, не треба му никаква друга подршка неког правног акта, постоји такозвана директна имплементација. Словенци тако и раде. **Међутим, Хрватска је одмах после 2004. године заузела становиште да уговор о сукцесији нема директну примену и да је потребно да се донесу билатерални споразуми између свих заинтересованих држава, како би се створила још једна правна подлога за примену уговора о сукцесији.** То је било јасно речено на београдском састанку пре две године и Србија је тада из прагматичних разлога рекла - ми имамо исти став као Словенија, али да не бисмо компликовали живот било коме у нашој земљи, ми ћемо пристати да са свима који су заинтересовани закључимо билатералне уговоре који ће појачавати уговор о сукцесији и бити основ за даљи рад. Одмах после тога смо направили нацрт уговора и послали прво Хрватској јер је, прво највећа, а друго највише има заинтересованих лица на тој релацији Србија - Хрватска. И на то ми немамо одговор већ годину дана.

Па шта пише у том билатералном уговору који сте понудили Хрватској?

- **У том предлогу ми смо дотакли питање станарских права, али пошто смо знали да је то шкакљива ствар, рекли смо ако баш хоћете, поделимо уговор на два дела, један да буду друштвена предузећа, а други да буде заштита станарских права. И председнику Тадићу је током једног сусрета са хрватским политичарима речено да ће то бити решено, а онда је донет неки акт, који је, колико сам чуо, доста економски неприхватљив за заинтересоване грађане.**

Држава има право да види да ли су тим хрватским решењем Срби стављени у исти правни положај као и други?

- Ми немамо право да се боримо против решења, ми само можемо да водимо рачуна да ли смо дискриминисани у односу на припаднике других држава, и наравно да ћемо о томе водити рачуна, али ми не можемо утицати на мериторно решење.

Како можете приволети Хрватску да одговори на вашу понуду?

- Само дипломатски. Ми да се обраћамо Бриселу и да пишемо да имамо проблема са уговором о сукцесији, не знам колико би се на то добро гледало. Али један инострани инвестициони је откупљивао српску имовину у Хрватској и онда су, кад је закључен уговор о сукцесији, покушали да реше тај проблем, да утерају своје дугове, али наишли су

на исти блок на који су наишли наши држављани. Тај Фонд је писао Европској унији, ја сам имао то писмо, разговарали су и са нашим премијером о том проблему. Мислим да ће њихово писмо имати већег утицаја него што би имало наше. Ја знам да су они то писмо предали пре једно осам месеци и ништа, ја не знам да се ишта у Бриселу догодило.

А старе девизне штедише, шта они хоће?

- Ту имамо питање: шта је са филијалама банке чији је корен Србија, Беобанке, Инвестбанке, а те су се филијале налазиле у Тузли, Карловцу, неки су штедели у тим филијалама. Да ли је новац тих штедиша обавезна да враћа Србија или је обавезна да враћа држава на чијој територији је филијала била? Колико ја схватам став Србије, ми смо сада у разговорима у оквиру наших органа, а на иницијативу Словеније ће се вероватно у скоро време одиграти један састанак овде у Београду где бисмо покушали да нађемо неки начин да задовољимо захтеве тих штедиша макар постојеће законско решење довели у питање амандманом на неко од решења.

Антрфиле : Завршено 60 одсто

Можете ли да процените у којој мери је Уговор о сукцесији већ реализован?

- Кад сам преузео овај посао, оптимистички ми је речено, ајде, Гашо, молимо те ради то, већ је 95 одсто тога решено. Кад сам ја ушао у то, онако грубо сам рекао, па добро мало сте ме слагали, није 95 посто него 60 посто.

Српски став

У мешовитим банкама је спорно 645 милиона долара. Шта је са тим?

- Једна по једна полако се решавају те приче. Али са аспекта Србије сада говорити о 645 милиона више нема никаквог смисла због ликвидације тих банака и чињенице да су неким уговорим о поравнању већ намирене државе сукцесори. Сума је знатно мања од тога и мислим да су тога свесне и државе сукцесори. Ако питате неког од њих вероватно ће тражити 600 милиона, али српски став је другачији. Као што се овде многе ствари користе за локалну политику, тако се чини и у другим државама.

Нека оснују фонд за помоћ избеглицима

Пада ли држави на памет да, рецимо, избеглице из Хрватске немају пара да саме воде судске поступке за заштиту имовине?

- Све је могуће, али онда би требало да разговара неко са неким у овој држави да се оснује фонд за помоћ таквим лицима. То је правни пут. А не терати државу у нешто нашта она нема прва.

Нисмо заинтересовани

У уговору о сукцесији пише да ће покретна војна имовина бити предмет посебних аранжмана?

- Да, али пише: посебних аранжмана заинтересованих држава. Ми кажемо нисмо заинтересовани - готово. Тачка. Ми мислимо да је што се тиче војне имовине све завршено. Енглеска верзија уговора је још изразитија у том смислу него наша, да билатерални споразуми могу бити закључени само између држава које то интересује.

Косово је Србија

У рашчишћавању имовинских односа на Косову и Метохији хоће ли бити примењиван Уговор о сукцесији или Ахтисаријев план?

- Ја ћу вам рећи оно што је службени став ове државе, а то је да је Косово део Србије. И то је за мене затворена прича. Дакле, немам никакву потребу за било какве спекулације.

Сви задовољни примопредајом

Да ли се примопредаја дипломатско-конзуларних представништава врши према усвојеном временском плану?

- За сада видим да су сви задовољни. Био је неки мали инцидент између нас и Словенаца у Риму. Они је требало да преузму амбасаду, а ми резиденцију које су, међутим, у истом дворишту и то је због прекатастеризације, коју су обавили Италијани, изазвало проблеме.

PRESS CLIPPING

Понедељак 19.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ПОМОЋ ИЗБЕГЛИЦАМА

Вечерње Новости, Датум : 19.9.2011, Страна : 4

Лозница - У сарадњи са Комесаријатом за избеглице Србије, град је склопио уговор са 6 избегличких породица, која бораве у Вуковом крају, које ће, за набавку опреме и алата, добити укупно 800.000 динара, саопштио је Петар Екмечић, заменик градоначелника Лознице.

У последње три године, сарадња Комесаријата и града, резултирала је обезбеђивањем парцела, материјала чија је вредност више од 20 милиона динара.

СРЕДСТВА ЗА БИЗНИС

Вечерње Новости – Војводина, Датум : 19.9.2011, Страна : 17

У ВРБАСУ ПРЕДСТАВЉЕН ПРОЈЕКАТ ПОМОЋИ ИЗБЕГЛИЦАМА

ВРБАС - У оквиру пројекта „Заједничким напорима до више радних места“, у Врбасу је одржан информативно-едукативни састанак подносилаца захтева за доделу средстава за покретање сопственог бизниса и унапређење већ постојећег посла, и представника НВО „Едукациони центар“ из Лесковца. Овај пројекат и помоћ која се остварује учешћем у њему намењен је избеглим и расељеним лицима која имају пребивалиште на територији општине Врбас.

По речима руководитељке пројекта Јелене Марин, 20 особа које буду укључене у пројекат добиће средства у висини од 1.500 до 2.000 евра, а новац је обезбеђен од стране Европске уније.

- Ово ће свакако утицати на економски развој не само учесника у пројекту већ и целе заједнице. Планирамо да наставимо са оваквим пројектима и наредне године, с тим што ће следећи пут средства бити намењена некој другој циљној групи - рекла је Маринова и истакла да ће на одабир оних који ће добити бесповратна средства утицати пре свега квалитет пословног плана.

Она је додала да пројекат није хуманитарног карактера, већ развојног, јер је основни циљ да појединац покрене бизнис, а временом, када се посао развије, и да запосли још људи.

Помоћник председника општине Врбас Мирко Копривица је рекао да су пристигла 73 захтева за доделу средстава и да ће ове недеље почети рад на терену, односно одабир људи којима би до краја године требало да буду додељена назначена средства.

ИЗБЕГЛИЦЕ И РАСЕЈАНЕ

Блиц, Датум : 18.9.2011, Страна : 2

СВЕНКА САВИЋ чланица Женске владе

Питања миграција су централна у XXI веку у свету и код нас, али држава Србија нема посебну стратегију кад је ова тема у питању, посебно не када су у питању мигранткиње, избеглице и расејане по планети жене са нашег терена у свету и из света које су нама дошле. Нека отворена питања су већ данас јако актуелна, као што су питања личних докумената (пасоша), запошљавања, заштите здравља или добијања пензије, али и питања идентитета, матерњег језика или вероисповести.

За разлику од мушкараца, жене су мање видљиве у процесима миграције, па се у постојећој литератури мало може наћи података о специфичностима женске мигрантске ситуације. На пример, готово да немамо података колико је у Србији данас Кинескиња, Украјинки, Рускиња, Ромкиња, али ни тачних података колико је наших високообразованих (и других) жена у свету ван домовине где своје дарове развијају и професионално се афирмишу (мислим, на пример, на композиторке, професорке универзитета у разним дисциплинама, уметнице разних профила, спортисткиње разних дисциплина и све друге).

АЛБАНЦИ ИМ ТРУЈУ БУНАРЕ

Правда, Датум : 19.9.2011, Страна : 6

МУКЕ ПОВРАТНИЧКИХ ПОРОДИЦА НА КОСОВУ И МЕТОХИЈИ

ПРИШТИНА - Косовско министарство за повратак и заједнице појачаним активностима настоји да спречи негативне последице које тензије са севера Косова неизоставно остављају на остатак Косова и Метохије. Званичници овог министарства, предвођени министром Радојицом Томићем, непрекидно су на терену.

Они покушавају да с повратницима буду 24 сата, како би благовремено реаговали и спречили било какве акције које могу угрозити безбедност повратника, посебно оних у метохијској котлини и изолованим српским и мањинским срединама попут Рабовца и Јањева у општини Липљан, Бабљака и Српског Бабуша у урошевачкој општини, Црквених Водица и Јањиних Вода у Обилићу, до удаљених планинских села у општини Штрпце.

Желимо да поделимо судбину с повратницима. Да им пружимо руку подршке, да схвате да наша улога није вођење политике на високом нивоу већ брига о повратницима, иначе најугорженијој категорији становништва Косова - каже Томић, најављујући да ће службеници овог министарства наредних дана 24 сата бити на терену.

Томић је, посетом и уручивањем покућства повратничкој породици Хрвата Николе Бркића, у Јањеву код Липљана најавио активнију улогу овог министарства у наредном периоду.

Срећан сам што могу да поделим радост са Николом и Олгом Бркић и њиховом децом, или с породицом Бојане и Ивице Марковић из Црквених Водица код Обилића. Они су својим примером показали да живот на своме нема алтернативе - каже Томић, уверен да дешавања на северу Косова неће утицати на процес повратка расељених.

Повратак је реална и једина позитивна опција. Дајемо све од себе да покажемо и докажемо своју посвећеност процесу повратка и реинтеграције, да помогнемо свим заједницама да се осећају добродошлим и да схвате да је ипак најбоље код своје куће и на својој земљи. Ови примери и примери Срба из Жача потврда су да је повратак могућ, али је потребно ангажовање свих субјеката да се повратницима омогући одржив опстанак - каже Томић.

Никола Бркић у име Хрвата-Јањеваца, чији је биолошки опстанак угрожен на Косову и Метохији, јер је њихов број сведен на промиле, упутио је апел сународницима да се врате на своје, да схвате да уз помоћ надлежних домаћих и међународних институција могу опстати на своме.

Ми смо прва хрватска породица која се после прогона 1999. године вратила у Јаћево. Нисмо имали избора. Свуда сам био странац, непожељан и обележен. Једино сам прави Хрват-Јањевац у село Јаћево - прича Никола, у нади да ће га комшије Албанци прихватити и да ће му обезбедити услове да његова шесточлана породица помогне осталим Хрватима на Косову да опстану. Сличну поруку у име своје четворочлане породице, којој је о трошку Министарства за КиМ изграђена кућа, а о трошку министарства за повратак и заједнице у влади Косова допремљено покућство и намештај, упутио је Ивица Марковић из Црквених Водица код Обилића.

- Свестан сам ризика који са собом носи повратак, али без физичког присуства, макар то било на згаришту или рушевини дома у коме си рођен, нема повратка. Све приче о повратку на папиру стварно су бесмислене. Врати се, заноћи у своме и кажи - вратио сам се, ја сам ту - то је једина опција стварног повратка - каже Марковић, захвалан свим донаторима и "Правди" што су му омогућили да са супругом Бојаном, ћеркицама Миљаном и Магдаленом сан усније у свом кревету под кровом своје куће.

О трошку овог министарства за децу повратнике школског узраста обезбеђен је школски прибор, ђачке торбе и опрема. Уручивање ће бити извршено по систему од врата до врата током ове недеље. Првих седам на том списку јесу деца из Жача и двоје Милетића из села Опрашке код Истока.

Наша жеља је да видимо радост на њиховом лицу, да ђаци и њихови родитељи схвате да смо с њима и да делимо њихову судбину - каже Томићев саветник Ивица Танасијевић, најављујући да ће повратницима у Жачу бити допремљени и пакети хране док ће Милетићи и девет повратничких породица у Дреновцу код Клине уз то добити и пакете воде. У покушају да спрече најављени организовани повратак у Опрашке, Дреновац, Берково, Рудице и Будисавце код Клине, Албанци су украли хидрофоре и загадили бунаре, али министарство за повратак и заједнице, како каже Томић, притећи ће у помоћ док од осталих косовских и међународних институција задужених за безбедност очекује да својим „посвећеним односом“ покажу да подржавају повратак и опстанак на своме.

PRESS CLIPPING

Уторак 20.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ХРВАТИ СУ ПРИМИТИВНИ
Курир, Датум : 20.9.2011, Страна : 6

Напади на Србе без казне

После инцидента у Трпињи, где су „бранитељи“ уринирали по српској цркви, страх међу Србима расте

БЕОГРАД - Страх, завера ћутања, игнорисање!

Срби се боје, надлежни ћуте и углавном игноришу инцидент у Трпињи и запишавање српске цркве!

Ово је, укратко, део атмосфере у Хрватској после текста у Куриру у којем је описано како су се бранитељи под заставом „За дом спремни“ понашали приликом проласка кроз већински српско село у околини Вуковара.

Слободан Узелац, потпредседник хрватске владе из српске СДСС, задужен и за људска права, био је кратак:

- Зар заиста мислите да том простачком моралном дну приличи икаква пажња осим тужне констатације да и с таквим људима делимо овај несрећни свет? Уз то, не мислите ли да би управо јавна пажња коју бисмо им одаслали било испуњење њиховог патолошког циља?

Српски министар за дијаспору Срђан Срећковић исто је реаговао.

- Згрожен сам! Такво понашање заслужује само презир и жаљење што такви људи постоје. Не знам шта бих друго рекао.

Милојко Будимир, председник Асоцијације избегличких и других удружења Срба из Хрватске, каже да свако угрожавање националних и верских осећања и права Срба, у шта спадају и Томпсонови концерти, само сметају здравим снагама у Хрватској, а највише Србима.

- То је предизборна политика деснице, а Томпсонов концерт укључује најекстремније елементе ХДЗ. Реагују на најпримитивнији начин, а Срби су под сталном пресијом и не знам докле ће да издрже - каже он.

ОПЕТ ЛИТУРГИЈА НА БИСТРИЦИ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 20.9.2011, Страна : 30

После 12 година поЧела призренска богословска Школа „Свети Кирило и Методије“

После дванаест година изгнанства, Призрен је од јуче поново постао седиште чувене Богословије СПЦ „Свети Кирило и Методије.“ Свечаним уписом прве генерације ученика, обновљен је рад једне од најпознатијих образовних установа СПЦ, која је до

сада била привремено измештена у Нишу. У обновљеној згради Богословије, наставу ће, по речима владике Теодосија, епископа рашко-призренског, похађати десетак ученика.

- Ове године наставу ће похађати само ученици првог разреда, и то углавном са подручја Космета. Има и ђака чије су породице расељене са Космета у централну Србију, а један ученик се вратио из Црне Горе - каже за „Новости“ епископ Теодосије кога је Синод СПЦ именовоао за в.д. ректора Богословије.

Иако је зграда Богословије само делимично обновљена, у њој су створени услови за боравак ученика и професора. Они ће бити смештени у реконструисаном старом делу комплекса Богословије. Иначе призренска Богословија подигнута је 1871. године и била прва Средња богословско-учитељска школа у старој Србији.

Почетак рада Богословије обележен је свечаном литургијом у обновљеном храму светог Ђорђа, удаљеном свега пар стотина метара од комплекса Богословије.

- Долазак ученика и професора, који ће на градским улицама бити препознатљиви, веома је значајан не само за преостале Србе у Призрену већ и за расељене којима је то позив да се и они могу вратити својим домовима - истиче Спаса Андрејевић(46), из суседног повратничког села Новаке који је претходних година надгледао обнову Богословије.

Антрфиле : ПАТРИЈАРСИ

Богословију у Призрену, која је била духовна колевка богословске школе СПЦ завршили су или су у њој предавали готово сви српски патријарси, почев од Варнаве, Гаврила, патријарха Павла и Његове светости садашњег патријарха Иринеја.

СРБИ НИСУ ПОЖЕЉНИ

Курир, Датум : 20.9.2011, Страна : 6

Коалиција удружења избеглица у свом саопштењу каже да „инцидент у Трпињи и бројни други са антисрпском позадином имају за циљ да јасно ставе до знања Србима да нису пожељни у Хрватској“:

„Хрватска полиција има двоструке стандарде. Инциденти које почине Хрвати толеришу се и прећутно одобравају, а они у којима учествују и Срби хрватска полиција у својим извештајима описује као четничке. Проблем који имају Срби у Хрватској је дискриминација у законодавству и поступању државних органа.

Апелујемо на ЕУ да јасно стави до знања Влади Хрватске како Хрватска не може постати члан Уније ако једнако не третира грађана без обзира на националну, верску или другу припадност.“

PRESS CLIPPING

Четвртак 22.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НАКНАДА ЗА НЕЗАПОСЛЕНЕ

Правда, Датум : 21.9.2011, Страна : 6

БЕОГРАД - Исплата редовне новчане накнаде незапосленима почиње данас на шалтерима пошта у Србији. Истовремено ће почети и исплата привремене накнаде расељенима са Косова и Метохије.

СЛУЧАЈ КОНУЗИН

Политика, Датум : 21.9.2011, Страна : А22

Ретки су догађаји у којима се огледају многа лица Србије као што је то случај са иступом амбасадора Конузина на Београдском безбедносном форуму.

Чини ми се да треба говорити о начину на који је Конузин рекао то што је рекао, али и о садржају. Што се тиче начина, он није био уобичајен, ни дипломатски. Нажалост, у погледу истинитости онога што је рекао био је сасвим у праву. Зар није надреална ситуација када дипломате са Запада хвале напредак Србије на скупу у Београду док истовремено њихове трупе у статусно неутралним мисијама на Косову спроводе план косовске владе превозећи царинике хеликоптерима изнад постављених српских барикада? Председник Тадић је додуше у свом уводном излагању говорио о Косову, али мислим да није природно одсуство реакције учесника панела који су из Србије.

Да подсетим, Србија се одрекла резолуције коју је требало упутити Генералној скупштини УН (а коју је усвојила на својој скупштини) и заменила је оном направљеном у сарадњи са ЕУ. Ушла је у преговоре и онда долази до очигледно координисаних активности владе Косова и западних сила са циљем промене реалности на северу Косова.

Која је сврха потписивати било који уговор ако се они више него очигледно крше – од Кумановског споразума, Резолуције 1244, договора о доласку Еулекса, па све до најновијих договора? Међународној заједници очигледно није приоритет повратак избеглих Срба, ни побољшање њихових животних услова већ успостављање државе Косово. У првом немају никаквих резултата, у другом су запањујуће ефикасни.

Шта је него понижење ове земље ако се спречава истрага о трговини људским органима под окриљем Уједињених нација? Зар оно што је изрекла госпођа Меркел у Београду није највећа могућа увреда овој земљи? Па она нам је рекла да немамо право да имамо своје институције на делу територије која није призната као држава ни од УН ни од целокупне Европске уније, а уопште се није осврнула на улогу своје земље у прошлости Србије. Зар све то нису много већа понижења од оног Конузиновог?

Па хајде онда или све да их осудимо или о свима да ћутимо!

Павле Мартиновић, Аранђеловац

ПРОТЕРИВАЊЕ ИЛИ СТРАХ ОД ОДМАЗДЕ

Политика, Датум : 22.9.2011, Страна : A14

У „Политици” од 17. септембра објављен је прилог адвоката Тихомира Константиновића, из Београда.

Он поново тврди, дословце, да су фолксдојчери побегли пред терором, да не види разлику између избеглих Срба у Хрватској у овом рату и избеглих фолксдојчера (не каже протераних). Најважнији део изјаве су поменуте две реченице, остало је споредно. Коментатор његове изјаве, такође, погрешно је када је употребио реч „протеривање”. Они су напустили земљу, због страха од освете.

Не помиње члан 1. нацрта предлога закона о враћању одузете имовине и обештећењу (исти текст у Предлогу закона), где је предвиђена граница 9. март 1945. године, после чега се враћа имовина, затим не помиње члан 5. став 2. тач. 3. истог нацрта, где пише да немају право на повраћај они који су били припадници окупационих снага, које су деловале на територији Републике Србије, за време Другог светског рата, као и њихови наследници.

Иначе, примедбе адвоката Константиновића су неосноване сем у делу где препричава текст нацрта.

Новинарка Д. Ч. врло коректно је написала тај чланак о њему, значи цитирала га је, што сада он изричито јасно потврђује.

На крају, даје бесплатне, нетачне, правне савете. Не кажем да се нуди да заступа фолксдојчере, јер би то била само обична претпоставка.

Чудно је, да изузев проф. др Милана Шкулића нико није реаговао на изјаву адвоката Константиновића. Зоран Илић, Београд

ЗА ИЗБЕГЛЕ ПОСЕБАН ОБРАЗАЦ

Политика, Датум : 22.9.2011, Страна : A15

Представници избегличких удружења траже од Владе Србије да донесе хитну одлуку да се током пописа становништва од 1. до 15. октобра на посебном обрасцу евидентирају лица која су избегла или прогнана из држава насталих на подручју бивше СФРЈ (Хрватска, БиХ и Словенија), као и грађани Србије који су оштећени у својим имовинским и другим правима у поменутим државама. Истовремено тражимо да се избеглим и прогнаним лицима и другим оштећеним грађанима који живе у трећим земљама омогући да се евидентирају у нашим дипломатско-конзуларним представништвима. Јединствена база података о оштећеним грађанима ојачала би позиције Србије у отварању суштинског дијалога са Хрватском уз посредовање ЕУ.

Тражимо и одговор од владе шта је с резултатима пописа имовине избеглих и прогнаних лица који је 1996. године организовало Министарство правде бивше СР Југославије. У августу 2010. упутили смо допис Министарству финансија Републике Србије у којем смо тражили одговор на следећа питања: прво, да ли се материјал о попису имовине избеглих и прогнаних Срба налази у Министарству финансија, сектор за имовинско-правне односе; друго, да ли је тачна информација да пописни материјал није обрађен те да не постоји званичан извештај о вредности имовине избеглих и прогнаних Срба и осталих грађана; треће, у случају да је пописни материјал обрађен да ли је званичан извештај о вредности имовине избеглих и прогнаних Срба и осталих грађана доступан јавности. Одговоре на ова питања још нисмо добили.

Подсећамо да су представници 104 удружења избеглих и прогнаних Срба из Хрватске потписом и печатом подржали петицију избеглих и прогнаних Срба из Хрватске. У петицији је набројано 12 кључних проблема 500.000 избеглих и прогнаних Срба из Хрватске и више од 100.000 грађана Србије који су оштећени у својим имовинским и другим правима у Хрватској. Од децембра прошле до јуна ове године прикупили смо 70.000 потписа подршке оштећеним грађанима. Прикупљене потписе смо доставили председнику Србије, председници Народне скупштине, премијеру, као и релевантним личностима у међународној заједници (Европска унија, Савет Европе, ОЕБС и др.). Миодраг Линта, Председник Коалиције, удружења избеглица

ВОДИТЕ ПОЛИТИКУ ЧИСТИХ РАЧУНА

Данас, Датум : 22.9.2011, Страна : 8

Поводом интервјуа Гаше Кнежевића „Годину и по дана чекамо одговор Хрватске“ (Данас, 17 - 18. септембар 2011.)

РЕАГОВАЊЕ

Интервју са господином Гашом Кнежевићем, високим представником Србије у Сталном мјешовитом комитету са спровођење Бечког споразума о сукцесији изазвао је велико интересовање међу грађанима који су оштећени у својим имовинским и другим правима у Хрватској. Господин Кнежевић, реагујући на захтјеве избјегличких удружења да се Србија активније укључи у рјешавање наших проблема, каже, цитирам, „Ја нисам видео државу да је њени грађани гледају са више омаловажавања, потцјењују је, не вјерују јој ништа, а са друге стране желе да се ослоне на њу“.

Наведена тврдња је, у најмању руку, нетачна. Њом се шаље порука јавности да су избјегла и прогнана лица из Хрватске, незахвална за оно што је Србија до сада за њих учинила. Сматрамо да приступ дисквалификације и оптуживања једног дијела грађана Србије, који су највеће жртве ратова на простору бивше СФРЈ, неће помоћи рјешавању проблема, а може само додатно продубити неповјерење и сумње оштећених грађана у искреност намјера актуелне власти.

Избјегличка удружења, дужи временски период, активно настоје да успоставе дијалог са представницима власти у Србији у циљу проналажења правичног и трајног рјешења за 500.000 избјеглих и прогнаних Срба из Хрватске и преко 100.000 грађана Србије који су оштећени у својим имовинским и другим правима у Хрватској.

Предсједник и премијер не сматрају потребним да приме нашу делегацију. Подсећамо јавност да је Петицију избјеглих и прогнаних Срба из Хрватске, у којој се наводи 12 проблема везаних за повратак одузетих имовинских и стечених права, успоставу истих стандарда у суђењима за ратне злочине и рјешавање питања несталих лица својим потписом досад подржало 70.000 оштећених грађана.

Г. Кнежевић истиче да у примјени Анекса Г споразума, којим је регулисана сукцесија приватне својине и стечених права тј. проблем имовине физичких лица и предузећа, Србија нема право бити тужилац јер, цитирам, „Србија није титулар својине, ако би Србија тужила, тужба би била одбачена због недостатка активне легитимације. Мој задатак није да будем у кожи тужиоца, мој задатак је да направим правни оквир који ће њима то омогућити, а ја мислим да свако оно лице које је тужилац мора или да се само бори или да нађе неког адвоката“.

Г. Кнежевић сигурно зна да хиљаде избјеглих и прогнаних лица у последњих 15 година настоје да правним путем у Хрватској остваре своја имовинска и друга права. Велика већина није у том успјела јер у Хрватској функционише етнички мотивисано правосуђе, које активно ради на легализацији резултата етничког чишћења Срба. Такође, хрватски Сабор и Влада усвојили су низ закона и подзаконских аката чији је циљ спречити поврат одузете српске имовине, стечених права или накнаду штете за уништenu, оштећену и опљачкану имовину.

Наводимо само два примјера.

Први - у дијелу Хрватске у ком није било ратних дјеловања, током 1990 - 1995. године, срушено је у класичним терористичким акцијама преко 10.000 српских кућа и привредних објеката. Хрватска је промијенила члан 180. Закона о обавезним односима којим је предвиђена накнада материјалне штете. Оштећени Срби су настојали да правним путем добију одштету, али нису успјели. Други, у Хрватској је, на незаконит начин, Србима одузето преко 30.000 станова на којима је постојало станарско право. Срби су под притисцима, пријетњама и физичким нападима били принуђени да напусте своје станове. Хрватска држава се позвала на једну одредбу из Закона о стамбеним односима из бивше СФРЈ према којој се носиоцу станарског права одузима стан ако у њему не борави шест мјесеци у континуитету. Та одредба до 1991. године је била формалног карактера, а Хрватска ју је примјенила, с тим што је рок боравка изван стана скратила на три мјесеца.

О низу других проблема, као што су неисплаћена динарска и девизна штедња, неисплаћене пензије, уговори о замјени кућа и станова који су склопљени за вријеме рата под притисцима и пријетњама, одузети или уништени пословни и привредни објекти, одузето или узурпирано пољопривредно, шумско и грађевинско земљиште, уништене или оштећене куће које нису обновљене, опљачкана покретна имовина, да и не говоримо.

Г. Кнежевић каже да је српска страна, прије годину и по дана предложила хрватској нацрт билатералног споразума о спровођењу Анекса Г али да они на њега досад нису реаговали. То је, према њему, разлог због чега од септембра 2009. године досад није одржан састанак Комитета. Подсећамо да се у Анексу Г јасно каже да ће грађанима бити враћена права која су они имали на дан 31.12.1990. године. Ако то није могуће, онда би се према исказу г. Кнежевића, цитирам „добила новчана накнада за ту имовину која би требало да одговара тржишној вредности, или да буде веома блиска њој“.

На крају долазимо до кључног питања. Како Србија настоји приволити Хрватску да одговори на понуду Србије у вези посланог нацрта билатералног споразума за имплементацију Анекса Г Бечког споразума? Г. Кнежевић одговара, цитирам, „Само дипломатски. Ми да се обраћамо Бриселу и да пишемо да имамо проблема са Уговором о сукцесији, не знам колико би се на то добро гледало“. Ако Србија настави да води садашњу политику, коју репрезентује г.Кнежевић, Хрватска још дуго времена неће одговорити на понуду Србије. Тражимо да Србија питање одузете имовине и стечених права физичких и правних лица дефинише као отворено питање у односима са Хрватском. Актуелна политика попуштања и незамјерања са образложењем да ће Хрватска бити наш савезник у процесу европских интеграција погрешна је и штетна. Битан елемент те политике јесте жртвовање имовинских и других права избјеглих и прогнаних Срба и других оштећених грађана. Тражимо да Србија хитно почне водити политику чистих рачуна према Хрватској засновану на поштовању људских права грађана. Посебно тражимо да Србија води дипломатску и политичку офанзиву према ЕУ и другим међународним организацијама са захтјевом да Хрватска прије пријема у чланство ЕУ мора да врати одузета имовинска и стечена права физичким и правним лицима или омогући правичну новчану накнаду.

Аутор је председник, Коалиције удружења избјеглица

PRESS CLIPPING

Петак 23.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СРБИМА ЗАБРАЊЕН УЛАЗАК НА КОСОВО

Правда, Датум : 23.9.2011, Страна : 4

КПС СПРОВОДИ НАРЕЂЕЊЕ КОСОВСКОГ ПРЕМИЈЕРА ХАШИМА ТАЧИЈА

ПРИШТИНА - Косовска полицијска служба хапшењем 13 возача на царинском терминалу у јужној Косовској Митровици започела је реализацију другог дела плана успостављања власти косовских институција на северу Косова.

Акцијом спроведеном под изговором спречавања илегалног боравка на Косову, власти у Приштини упутиле су јасну поруку Србима да ће свако ко је рођен на Косову и Метохији, а не поседује косовска лична документа, бити ухапшен. Косовска лична документа морају поседовати сва лица рођена на Косову - кажу у полицијској станици у Приштини, уз упозорење да је законом предвиђено да лица која нису рођена на територији Косова морају поседовати боравишну дозволу министарства унутрашњих послова. У супротном, њима неће бити дозвољен улазак на Косово - тврде у полицији, најављујући да ће потпуна примена закона започети 1. новембра ове године.

Тог дана ступа на снагу споразум о слободи кретања, који су прихватиле делегације Приштине и Београда 2. септембра ове године у Бриселу - тврде у полицији, стављајући на увид упутство које је издао министар Бајрам Реџеџи.

Упркос позивању на Закон о путним исправама, у изворима блиским косовском премијеру „Правди“ је потврђено да је у питању наставак реализације владиних мера о успостављању власти на целој територији Косова. - Реализација тих мера започела је 25. јула ове године, а настављена је успостављањем царинских пунктова. Њен први део биће завршен забраном кретања без косовских личних докумената или боравишне дозволе за странце.

Договор ће доследно примењивати полиција, која је добила налог да с времена на време, до 1. новембра, приводи лица затечена на Косову без валидне документације, како би они који не прихватају косовску независност били приморани да поднесу захтев за добијање персоналне документације или радне дозволе, чиме директно признају косовску државу - кажу у полицији.

Исти тврде да на територији Косова јужно од Ибра не постоји Србин који нема косовска лична документа. Око 50.000 Срба, који живе у централној Србији, поседује косовска документа, преко којих остварују право на косовске пензије, социјалну помоћ или су, попут 18.000 наводних повратника, стављени на списак корисника помоћи УНХЦР-а.

Антрфиле : Америка их наоружава

Паралелно с акцијом успостављања приштинске власти, Косовска полицијска служба наставља с опремањем. Влада је проценила да КПС убудуће не треба да зависи од милостије Кфора, као у акцијама спроведеним 25. јула и 16. септембра, па је министар Реџеџи добио одрешене руке да набави два хеликоптера, чиме би КПС постала

функционална. Укупна вредност ће достићи износ од 20 милиона евра, од чега ће, како се незванично сазнаје, Сједињене Америчке

Државе обезбедити десетак милиона, док ће остатак бити обезбеђен путем донација и из непосредних прихода. Званичници владе Косова су албанским медијима изјавили да ће у наредном периоду бити набављено шест савремених хеликоптера, али ће у првом наврату, за десетак дана, на Косово стићи три летелице средње класе, пошто влада Косова нема средстава да обезбеди осам до 14 милиона евра, колико кошта савремено опремљен хеликоптер.

PRESS CLIPPING

Понедељак 26.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

НОВАК СА ДЕЦОМ У СМЕДЕРЕВУ

Блиц, Датум : 24.9.2011, Страна : 35

УНИЦЕФ

Најбољи тенисер на свету Новак Ђоковић, нови амбасадор УНИЦЕФ-а за Србију, посетиће у понедељак вртић “Пчелица” у Смедереву. У ову предшколску установу уписана су деца са инвалидитетом и сметњама у развоју, они који живе у избегличким насељима и камповима и малишани ромске националности.

БАРАКЕ ПАДАЈУ, СТАНАРИ ЈОШ НЕИСЕЉЕНИ

Дневник, Датум : 24.9.2011, Страна : 13

ПОЧЕЛО РУШЕЊЕ ИЗБЕГЛИЧКОГ НАСЕЉА У ЗРЕЊАНИНУ

Рушење дрвених барака у неформалном избегличком насељу у Зрењанину са зебњом је посматрало неколико породица које су настањене на том простору покрај “Термотоплане”. Багер ЈКП “Чистоћа и зеленило” јуче ујутро је почео са уклањањем монтажних објеката, мада у појединима има станара, још нерасељених по програму који је донирала компанија Викторија груп.

Расељавање овог насеља започето је 11. јула, након озваничења донације новосадске фирме, о чему је потписан и протокол у зрењанинској Градској кући. Донатор је своје обавезе испунио, али је зашкрипало у брзини пресељења, углавном из процедуралних разлога. “Викторија груп” је одлучила да помогне и обезбеди кров над главом станарима избегличког насеља који су, пре тога, годину дана живели без струје јер им је искључена због лоших електричних инсталација.

- **Зашто журе са рушењем када нису решили проблем свих станара овог насеља – питала се јуче Мариона Тот, која са сином Ференцом живи у једној од четири бараке. Мариона је овде становала са мужем који је био избеглица. Он је умро, а син и она су остали у баракама. Нема где да оде, а са пензијом од 10.000 динара, како каже, нигде и не може. Мариона вели да јој је локална самоуправа обећала нужни смештај али до сада, наводно, ништа није решено.**

У проблему је и Златибор Пауновић, избеглица из Босне и ратни војни инвалид. Он није у групи чије расељавање је решавано кроз програм Викторија групе, јер је његов син претходно купио кућу у Арадцу.

- Тражимо разуман рок за исељење, да нам дозволе да преселимо ствари, да нас о свему писмено обавесте, као што се то ради у свакој нормалној држави – рекао је Пауновић.

И Бранка Стеванов, којој је обезбеђена кућа у Јанков Мосту, није се још преселила и јуче је са пресоталим дугогодишњим комшијама гледала почетак рушења монтажног насеља у којем је провела избегличке године.

Референткиња у зрењанинском Повереништву за избеглице при Градској управи Верона Томин изјавила је да се баракe код “Термотоплане” руше sukcesивно - само оне које су иселене и испражњене. Остале се, по њеним речима, неће рушити док год људи тамо бораве.

- Очекује се веома брзо да ће цео пројекат пресељења бити завршен, и не видим разлога за бригу свих оних људи који су тамо – поручила је Томинова.

ТРАЖЕ 30 МИЛИЈАРДИ €

Правда, Датум : 26.9.2011, Страна : 8

ХРВАТСКА НЕЋЕ ОДУСТАТИ ОД ТУЖБЕ ЗА ГЕНОЦИД ПРОТИВ СРБИЈЕ

БЕОГРАД / ВУКОВАР - Према речима хрватске премијерке Јадранке Косор, Хрватска неће повући тужбу за геноцид против Србије, јер, како је нагласила, никоме неће дозволити да ревидира хрватску историју. У том случају, уколико би Хрватска добила спор пред Међународним судом, према грубим проценама могла би да од Србије захтева одштету у износу и до 30 милијарди евра.

Иако се ни у тужби ни у противтужби нигде конкретно не спомиње износ који би страна која изгуби спор требало да плати на име одштете, у хрватској и српској јавности спекулише се о цифри од 30 милијарди евра.

Председник документационог центра „Веритас“ Саво Штрбац сматра да хрватска тужба може само допринети коначној истини и да је то шанса да Србија пред докаже геноцид који је Хрватска починила током акције „Олуја“ 1995. године, али и у бројним другим случајевима током ратних дејстава од 1991. године.

- Сви докази су на нашој страни и искрено навијам да Јадранка Косор не одустане од тужбе, јер ни Србија због огромног броја жртава од 1941. до 1995. не сме одустати од контратужбе.

„Олуја“ по злочинама почињеним у тој акцији испуњава пун капацитет када је реч од дефиницији геноцида од стране УН. Јадранка Косор добро зна да је онај политичар који повуче тужбу политички и медијски мртав, па тако и она то неће учинити у борби за власт. Уверени смо, дакле, да ће пресуда у Хагу бити у нашу корист, а ветар у леђа нашој контратужби даје и пресуда хрватском генералима на челу са Готовином. Пресуда Међународног суда може бити тројака - да је злочин учињен на обе стране, да га је починила само једна страна, или да га уопште није ни било.

Иако смо оптимисти, свесни смо да је могуће и да изгубимо спор. У том случају, Србији бити наложено да плати одштету Хрватској, која свакако неће бити мала - каже Штрбац.

И председник Асоцијације избегличких удружења из Хрватске Милојко Будимир уверен је да су право и правда на страни прогнаних Срба.

Очекивана пресуда за нас је да Хрватска буде осуђена за геноцид и да прогнаним Србима исплати одштету у износу од 30 милијарди евра, према грубим проценама, али свесни смо да ће и Хрватска вероватно потраживати сличну суму уколико суд пресуди у њихову корист. Без обзира на ризик да плати огромну суму, Србија би требало са оптимизмом да ишчекује пресуду из Хага, јер су сви докази на српској страни - каже Будимир.

Да одштетна сума у оба случаја може износити 30 милијарди евра, сматра и председник Коалиције удружења избеглица у Србији Миодраг Линта, али је исто тако уверен да тужба Хрватске нема шансе за успех.

Српска страна има много доказа да је Хрватска извршила геноцид, а изјава Јадранке Косор је у склопу предизборне атмосфере у Загребу. Ако има још права и правде, Хрватска ће морати да плати одштету Србима - каже Линта.

Антрфиле : Српске оптужнице нарушавају односе земаља

Бивши саветник председника Хрватске Томислав Јакић изјавио је да ће оптужница коју је Србија подигла против 44 хрватска држављанина, међу којима је и потпредседник Сабора Владимир Шекс, неминовно нарушити односе између две државе и помоћи десно оријентисаним политичким партијама у Хрватској пред изборе.

- Ово је добродошао поклон сваком ко жели да на националној бази мобилише бирачко тело - рекао је Јакић, додајући да су односи између Србије Хрватске кренули нежељеним током пошто је Хрватска признала Косово.

БЕСПЛАТНА ПРАВНА ПОМОЋ

Данас, Датум : 26.9.2011, Страна : 15

ЗА ИЗБЕГЛЕ ИЗ БОСНЕ, ХРВАТСКЕ И СА КОСМЕТА

Општина Нови Београд

У сарадњи са општином Нови Београд, Српски демократски форум спроводиће програм давања бесплатне правне помоћи расељеним лицима у циљу заштите њихових права. Савете из области права пружаће сваке суботе од 8 до 14 часова правник који се налази у соби 13 у сали општине Нови Београд.

Општина Нови Београд у сарадњи са Српским демократским форумом организоваће сваке суботе бесплатну правну и информативну помоћ за заинтересована лица са територије Хрватске, Босне и Херцеговине, као и Косова и Метохије. Та помоћ обухватиће писање жалби, захтева као и тужби.

Српски демократски форум је невладино удружење основано да би се бавило заштитом права избеглица са територије Републике Хрватске. Као и заштите интереса сваког појединца, повратком избеглих и расељених, као и да би пружио правну помоћ у вези с њиховом интеграцијом у локалној заједници. Сваке суботе расељене и избегле особе моћи ће да потраже правну помоћ у просторијама општине Нови Београд, као и да добију савет у вези с програмом стамбеног питања, решавања пензионог и здравственог осигурања као и осталих нерешених питања.

PRESS CLIPPING

Уторак 27.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

САГРАЂЕНО ПЕТ КУЋА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Политика, Датум : 27.9.2011, Страна : А15

Краљево – Кључеви од нових кућа додељени су јуче за пет избегличких породица које су биле привремено настањене на подручју града Краљева. У нове домове уселили су се чланови домаћинства Мирка Живковића у Краљево, затим Бобана Дикића, Гордане Врљеш, Зорана Станојковића у Жичи и Љутице Паћанца у Ковачима.

За све њих монтажне куће су грађене новцем из фондова Европске уније, а реализација пројекта била је поверена немачкој невладиној организацији „Хелп“. Помоћ у овом хуманом послу пружио је и УНХЦР, Комесаријат за избеглице Србије и град Краљево.

Приликом предаје кључева од куће величине 47 квадрата петочланој породици Живковић, која је од земљотреса живела у контејнеру, Марзија Палота, представник Делегације ЕУ, и Тимо Штегелман, представник „Хелпа“, истакли су да се пројекат помоћи избеглим и интерно расељеним лицима реализује у пет градова Србије у вредности од око милион евра, а на подручју Краљева уложено је око 260, уз учешће града од 60 милиона евра. Поред градње поменутих кућа, за 29 избеглих или расељених породица је испоручен грађевински материјал, а око 40 домаћинстава је подржано у покретању сопствене пословне делатности.

Иначе, на подручју Краљева привремено се населило више од 20.000 избеглица и расељеника, а уз овакву и сличну помоћ од 20 сада постоје само још два колективна центра. Но, како је истакла Драга Трнинић, представница Комесаријата за избеглице Србије, за невоље и тих породица ускоро ће се пронаћи повољно решење.

ТРАЖЕ ПОВРАТАК ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ

Правда, Датум : 27.9.2011, Страна : 9

КОАЛИЦИЈА УДРУЖЕЊА ИЗБЕГЛИЦА У СРБИЈИ ОБРАТИЛА СЕ ВЛАДИ СРБИЈЕ

БЕОГРАД - Коалиција удружења избеглица у Србији затражила је од Владе Србије да са владама Хрватске и других бивших југословенских република почне преговоре о имовини која је незаконито одузета после 1991. и продата.

Удружење тражи да што пре буде сазвана седница Сталног мешовитог комитета за спровођење Бечког споразума о сукцесији, на којој би се разговарало о тој имовини. У Анексу Г Бечког споразума, под називом „Приватна својина и стечена права“, каже се да ће грађанима и другим правним лицима бити призната, заштићена и враћена права која су имали 31. децембра 1990. године, у складу са утврђеним нормама и стандардима међународног права.

У случају да нека од држава сукцесора одбије договор о примени Анекса Г, Влада Србије би требало да поведе дипломатску активност у Европској унији и другим центрима

међународне заједнице. Од Владе се тражи и да укине делове Уредбе о заштити имовине предузећа чије је седиште на територији бивших република СФРЈ, којима се омогућује приватизација имовине чији су власници предузећа из Хрватске и других држава сукцесора.

КУЋЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Правда, Датум : 27.9.2011, Страна : 16

КРАГУЈЕВАЦ - Три ромске породице из Колективног центра у крагујевачком насељу Пивара за расељене са КиМ добиле су монтажне куће у оквиру пројекта “Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији”. Четврта кућа намењена је смештају деце без родитељског старања.

ПОМОЋ СРЕДЊОШКОЛЦИМА ИЗ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Правда, Датум : 27.9.2011, Страна : 17

НОВИ САД - Влада Војводине уручила је једнократну помоћ од по 40.000 динара за 50 средњошколаца из избегличких породица које живе у Војводини.

Уговоре о додели помоћи средњошколцима уручио је председник Владе Војводине Бојан Пајтић, који је изразио задовољство што Покрајина може да подржи добре и талентоване ученике.

ДОМ ЗА НЕВОЉНИКЕ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 27.9.2011, Страна : 19

КРАГУЈЕВАЦ - У нове, монтажне куће у насељу Пивара јуче су се уселиле три породице које су становале у једном од овдашњих Колективних центара за избегла и расељена лица. Кров над главом добиле су три ромске породице, а пројекат заједнички финансирају међународне институције и Скупштина града.

У истом насељу изграђена је још једна монтажна кућа намењена за смештај деце без родитељског старања која напуштају социјалне институције, односно овдашњи Дом за незбринуту децу „Младост“. Реч је о објекту који је саграђен уз финансијску подршку Министарства рада и социјалне политике.

СУПРУЖНИЦИ СЕ УБИЛИ ЗБОГ БРАЧНЕ КРИЗЕ?

Ало!, Датум : 27.9.2011, Страна : 7

Брачни пар Чолић, Рајко (77) и Анђа (85), који су у суботу заједно одузели себи животе вешањем, осим здравствених проблема, претходних неколико месеци покушавали да преброде брачну кризу, саопштили су из србобранског центра за социјални рад.

Рајко је, кажу у центру, у августу напустио своју осам година старију супругу и отишао у Босну, те запослени у тој установи сумњају да су брачне несугласице и старачка тескоба највероватније пресудили да времешни брачни пар на трагичан начин оконча живот.

Партнерска криза наступила је средином августа, када је Рајко напустио Анђу, дао изјаву у нашој служби о томе да напушта Србобран и отишао у Босну. Као што смо и очекивали, вратио се након петнаестак дана - наводи се у саопштењу србобранског центра за социјални рад, који је о Чолићима водио бригу од прошле године. Запослени у тој установи кажу да су се времешни супружници у последње време често свађали, али да коначан исход нису могли да предвиде.

Рајко и Анђа су у Србобрану живели као подстанари од Рајкове пензије, док је Анђа примала додатак за туђу негу и помоћ. Укупна месечна примања износила су око 36.000 динара, тако да у Центру одбацују могућност немаштине као мотива за самоубиство.

„Крајем прошле године, на своју иницијативу, покушали су да бораве у геронтолошком центру у Бечеју, али нису успели да се прилагоде. Након непуна два месеца, вратили су се у Србобран и остварили право на породични смештај“, кажу у центру и додају да су Чолићи имали стални медицински надзор и сву потребну бригу, али да њихове породичне проблеме нису могли да реше.

Подсетимо, у суботу око 18.30, Чолићи су пронађени обешени у дворишту куће у улици Беле Бартока 19 у Србобрану, где су живели. Супружници су се почетком деведесетих доселили из Босне у Србобран, где су имали родбину. Нису имали деце, а њихови познаници кажу да су били везани једно за друго.

Антрфиле : ОСТАЛО ОДЕЛО

ХРАНИТЕЉКА двоје стараца Бранка Бањац-Нијемчевић каже да је у шоку због смрти ово двоје људи потпуно сметнула с ума да су јој они недавно рекли како су закупили још раније себи гробницу.

- Показали су ми одела у којима треба да буду сахрањени једног дана када умру, али сам у шоку на то заборавила - каже Бранка.

PRESS CLIPPING

Среда 28.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

ДОДЕЛА СТАНОВА ЗА 12 ПОРОДИЦА

Преглед, Датум : 28.9.2011, Страна : 5

У Шапцу ће данас 12 избегличких и социјално угрожених породица добити кључеве станова у згради у чију је изградњу Европска унија уложила 210.000 еура. На отварању објекта „Социјално становање у заштићеним условима“, како је најављено, говориће и министар рада и социјалне политике Расим Љајић.

Програм подршке избеглицима и интерно расељеним лицима финансира ЕУ, а спроводе га делегација ЕУ у Србији, Комесаријат за избеглице Србије и Међународна организација за миграције. Кроз тај програм избеглицима, интерно расељенима и локалном социјално угроженом становништву помаже се у изналажењу трајних решења путем изградње и доделе станова „социјалног становања у заштићеним условима“ и монтажних кућа.

И КУЋЕ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Правда, Датум : 28.9.2011, Страна : 18

КРАЉЕВО - У Краљеву ће данас бити потписан уговор којим ће 99 интерно расељеним особама бити омогућено да добију монтажне куће, вредне 25 милиона динара.

Средства из буџета Владе Србије биће утрошена на куповину и постављање монтажних кућа којима ће, после више од десет година, интерно расељени добити кров над главом, саопштио је Комесаријат за избеглице.

ЗАШТО ПРОГНОЗЕ ГРЕШЕ

Политика, Датум : 28.9.2011, Страна : А22

ШТА ДА СЕ РАДИ: У ЧЕМУ НАМ МОЖЕ ПОМОЋИ ПОПИС

И данас је доминантна пракса у свету да се најпоузданија оцена величине и битних обележја неке популације добија потпуним или делимичним пописом њених становника. Стога, попис становништва пружа најбољу основу за израду пројекција будућих промена у развоју становништва.

Међутим, не постоји само једна могућа будућност, већ много њих, од којих су неке вероватније од других. Наиме, у просеку људи живе дуго, одликује их релативно дуг размак између рођења и добијања деце, и под утицајем су демографских стопа са веома правилним старосним обрасцима, који се генерално веома споро мењају. Због тога је демографски развој популације поуздано предвидив током прилично дугог периода, за разлику од економских варијабли или, пак, метеоролошких показатеља.

Но, и поред тога, демографско прогнозирање повлачи за собом добар део неизвесности. На пример, извесно је да ће становништво Србије, као уосталом и готово целе Европе, убрзано демографски старити све до 2030–2035. године због уласка популационо бројних бејби-бум генерација у групе старог становништва.

Међутим, оно што не знамо је колики ће део ових генерација доживети старост или колико ће се потенцијалних радника родити и проживети своје године у радном добу да би помогло издржавање старијих.

Један од главних закључака из спроведених анализа тачности националних пројекција становништва у развијеним западним земљама после Другог светског рата је да је лакше предвидети главне резултате следеће популационе пројекције у одређеној земљи него предвидети саму популацију те земље.

Другим речима, стварни трендови рађања, умирања и миграција су много нестабилнији него што се обично претпоставља у пројекцијама. Тако су анализе популационих пројекција већине европских земаља, укључујући и Србију, указале на фрапантну сличност у прогнозираним вредностима у свакој новој пројекцији у поређењу са претходном, док су стварни (пописни) показатељи често показивали прилично другачији развој.

Тако је оштар пад плодности током седамдесетих година прошлог века (у Србији већ током шездесетих) дошао као изненађење за већину аутора пројекција, али и демографа уопште. Међутим, крупне грешке у овом периоду нису резултирале само прецењивањем броја рођених већ и потцењивањем броја старих (нарочито оних најстаријих) услед песимистичких претпоставки о кретању морталитета. Посебно питање су грешке у предвиђању међудржавних миграција, с обзиром на то да су оне детерминисане крајње непредвидивим политичким, економским и правним факторима. Најсвежији пример су избегличке миграције у Србији.

Главни разлог зашто прогнозе греше је наше ограничено схватање демографског понашања, будући да још увек не постоје валидне социо-психолошке теорије које би у довољном степену објасниле демографске појаве. Када знамо да је демографске процесе тешко објаснити, онда је јасно зашто их је још теже предвидети. Стога је разумљиво да ће свака пројекција становништва погрешити мање или више у односу на број који региструјемо пописом.

Ипак, актуелни развој пројекционе методологије, захваљујући претежно развоју статистичких метода, све више ограничава субјективну оцену прогностичара, који су до сада углавном тежили прецењивању величине наше популације под утицајем опште друштвене жеље за порастом наталитета, што ће показати и резултати овогодишњег пописа. Ипак, висока цена пописне акције, као репера за квалитет пројекција, одређује њено спровођење тек на сваких десет година, па су регистри становништва, попут оних у скандинавским државама, вероватно најбоља алтернатива праћењу демографског развоја популације, али у случају Србије не и у блиској будућности.

* Владимир Никитовић*Научни сарадник, Институт друштвених наука, Београд

PRESS CLIPPING

Четвртак 29.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ РОМЕ

Политика, Датум : 29.9.2011, Страна : А17

Краљево – Према уговору о изградњи станова, који је јуче потписан између Љубише Симовића, градоначелника Краљева, и Владимира Цуцића, комесара за избеглице, 22 ромске породице избегле са КиМ а привремено смештене у такозваном шаторском насељу у Краљеву добиће нове станове.

Комесаријат за избеглице издвојио је 25 милиона динара за изградњу ових станова а инфраструктуру је обезбедио град Краљево. Градња би требало да се оконча крајем пролећа наредне године.

Тако ће, како је и комесар Цуцић објаснио, од 11 колективних центара колико их је било на подручју Краљева остати само један у Матарушкој Бањи. Локација за изградњу 15 станова намењених породицама из тог колективног центра већ је додељена а наредне године се очекује потписивање новог партнерског уговора о изградњи стамбене зграде између града Краљева, Комесаријата и УНХЦР-а.

ЉАЈИЋ: ИЗБЕГЛИЦЕ НЕЋЕ ОСТАТИ НА УЛИЦИ

Данас, Датум : 29.9.2011, Страна : 6

Шабац - Министар за рад и социјалну политику Расим Љајић рекао је јуче да ће све избегле или интерно расељене особе имати адекватан смештај пре затварања колективних центара 2012. године.

„Сигурно нико неће остати на улици. Било би потпуно бесмислено да затворимо колективне центре, а да не обезбедимо пристојан смештај за те људе који су живели у немогућим условима свих ових година“, рекао је Љајић током уручења кључева зграде за избеглице и расељене.

Љајић је истакао да је битно да свако добије кров над главом и да се затворе колективни центри, а не да ли ће се то постићи изградњом станова, куповином напуштених кућа и сеоских имања или другачије.

Он је поновио да ће Србија и даље инсистирати на повратку избеглих и расељених где је то могуће.

УГРОЖЕНИМА НОВИ ДОМ

Вечерње Новости, Датум : 29.9.2011, Страна : 4

ПОДЕЉЕНИ КЉУЧЕВИ 12 СТАНОВА У ШАПЦУ

Министар за рад и социјалну политику Расим Љајић уручио је јуче у Шапцу кључеве нових станова за 12 избегличких, интерно расељених и социјално угрожених породица. Стамбена зграда вредна је 350.000 евра, а у финансирању је ЕУ учествовала са

210.000 евра, Словенија са 25.000 евра, док је Шабац за локацију и комунално опремање утрошио 130.000 евра.

- Уз помоћ међународних партнера до сада смо изградили 682 стамбене јединице за 2.100 породица у преко 40 општина широм Србије - рекао је Љајић. - Нико неће остати на улици и бесмислено је затварати колективне центре док свима

МОРАЈУ ДА ОТВОРЕ И ТРЕЋИ ЦЕНТАР ЗА АЗИЛ

Пресс, Датум : 29.9.2011, Страна : 14

Све више азиланата из Азије и Африке у Србији

Појачан долазак Улице Бање Ковиљаче, али и Лознице све више подсећају на неки азијски или афрички град, а ни у недавно отвореном центру за азил у Боговађи више нема места

Бања Ковиљача/Ваљево

У Србији је све више азиланата. Два центра за азиланте, у Бањи Ковиљачи и недавно отворен у Боговађи, претесна су за оне који стижу из азијских и афричких земаља.

Прелазећи преко Србије они желе да се дочепују неке западноевропске земље.

Процењује се да ће их бити још више пошто је Грчка преплављена азилантима.

Због тога је држава принуђена да отвори још један центар за азиланте.

- Преговарамо са Министарством одбране о уступању неке касарне која би требало да буде преуређена за смештај азиланата. План нам је да нови центар за азиланте буде удаљен до 100 километара од Београда, али још увек нисмо донели коначну одлуку око локације - рекла је за Пресс Јелена Марић из Комесаријата за избегла и расељена лица Србије. У новом центру за азиланте моћи ће да буде смештено око 500 људи који траже азил у Србији.

Азиланци у Србију стижу преко Турске, Грчке и Македоније, пешке прелазе границу са Србијом и аутобусом се пребацују до Београда, из којег таксијем долазе у Ковиљачу и Боговађу.

Инвазија азиланата на Бању Ковиљачу започета крајем прошле године узела је толико маха да ово бањско лечилиште све више личи на некакав азијски или афрички град. Азиланци се срећу на сваком ћошку, а све чешће су и на улицама шест километара удаљене Лознице.

Све више Сомалијаца

Поред најбројнијих Авганистанца, све више је Сомалијаца који беже од рата, терориста, беде и глади. Има и доста Пакистанаца. Центар за азил је већ скоро годину дана стално пун, тренутно има 80 станара, а ни отварање новог у Боговађи са 150 места није смањило навалу на Ковиљачу.

- Смештај свакодневно тражи стотинак азиланата. Од почетка године примљено је 309 тражилаца азила, а скоро 200 их је од јуна премештено у Боговађу. Притисак је сталан - каже Роберт Лесмајстер, управник Центра за азил. Лозничкој полицији се од почетка године пријавило око 1.700 азиланата, али има и оних у транзиту који се не јаве, буду дан-два и продуже даље. У последњих седам дана полицији у Лозници дневно се пријави по педесетак тражилаца азила, а полицијска процена је да их ван центра у Ковиљачи тренутно има око 2.000. У последње време стижу и са женама. Азиланци су запосели клупе у бањском парку, седе и по травњацима, мувају се центром места, а на пољанчету бањског

бувљака играју крикет. Они за које нема места у Центру за азил изнајмљују куће, шупе и станове у Ковиљачи.

Авганистанац Ахмет (21) је из Кандахара. Радио је као преводац за канадску војску и каже да су због тога терористи хтели да га убију. Хоће у Канаду.

Сународницима саветује да кроз парк и место не иду после 23 часа јер се дешавало да их пресећу и нападају пијани локални момци. Зна земљаке који спавају под ведрим небом, мада се већина снађе. Сомалијац Абдуризак (29) из Могалиша стигао је пре пола месеца. Са још шест сународника сместио се у једну кућу. Каже да је морао да оде из Сомалије јер су га терористи терали да постане бомбаш самоубица.

- У Сомалији су хаос, глад, сиромаштво, морао сам да побегнем. Желим да одем у Канаду или Америку, где је живот лепши, и да после доведем жену и петоро деце. Можда останем и у Србији, мирно је и нема рата - каже проводећи време у бањском парку са сународницима.

Беже из центара

У Центру за азиланте у Боговађи који је отворен првог јуна више нема слободних места. У последњих месец дана у Боговађу је стигло више од 70 нових азиланата, који су, заједно са 80 азиланата пребачених из Бање Ковиљаче, попунили све смештајне капацитете у одмаралишту Црвеног крста у Боговађи које је претворено у Центар за азиланте.

Било је већ неколико случајева бекства азиланата из Боговађе.

- Они, практично, слободно могу да се крећу по Србији, а неки су то злоупотребили и највероватније су илегално преко Мађарске и Хрватске побегли у земље западне Европе.

Србија је за већину житеља Африке транзитна земља.

Овде добију смештај, исхрану, здравствену заштиту и право на преводиоца, али већини њих је крајњи циљ западна Европа, а Србију користе као земљу која је на прагу ЕУ. Многима од њих Србија је земља предаха, јер их овде нико не дира пошто имају папире који им омогућавају слободу кретања по нашој земљи - каже шеф одсека за странце Полицијске управе у Ваљеву Драган Станковић.

Антрфиле : Већина каже да је рођена 1. јануара

Шеф одсека за странце Полицијске управе у Ваљеву Драган Станковић каже да највише азиланта долази из Сомалије, Авганистана и Ирака, али их има и из Либије, Ирана, Алжира, Шри Ланке, Пакистана и других земаља.

- Највећи број азиланата у Србију уђе без икаквих докумената, па је тако 50 одсто њих у формуларима навело да је рођено 1. јануара неке године. Углавном долазе појединачно и већина није расположена за разговор, тако да је веома тешко добити стварне податке о њима - наводи Станковић.

ДОМ ЗА 150 РОМА

Пресс, Датум : 29.9.2011, Страна : 16

Куће за расељене у Краљеву

Изгубили наду Монтажне куће за 22 породице са Космета које последњих 12 година живе у изузетно тешким условима треба да буду завршене до средине наредне године

Око 150 Рома расељених са Косова и Метохије, који живе у Краљеву и међу којима је више од две трећине деце, од средине наредне године добиће прави кров над главом уместо контејнера и барака у којима живе последњих 12 година.

Монтажне куће за 22 породице изградиће Комесаријат за избеглице, коме је за то Влада Србије наменила 25 милиона динара. Краљево ће обезбедити земљиште и инфраструктуру. Уговор о изградњи јуче су потписали комесар за избеглице Владимир Цуцић и градоначелник Краљева Љубиша Симовић.

Иако су градске власти још пре неколико година обезбедиле воду и струју за житеље тзв. Контејнерског насеља, услови за живот су изузетно тешки надомак градске депоније и азила за псе луталице. Посебно је тешко кад пада киша, па неколико десетина деце једва гаца по блату. Зато је вест коју су им јуче донели новинари да је потписан уговор о изградњи кућа изазвала радост и неверицу.

Сенада Бериша живи са ћерком која је шести разред и, како са поносом истиче мајка, врло добар је ђак, и са сином који је предшколац. Живот би јој се из корена променио кад би добила кућу.

- Шта да вам кажем кад ћерка и дан-данас има проблема са прстом који јој је изгризао пацов кад је била мала. Слаба је струја и лоше инсталације, па стално избијају пожари и изгори и ово мало куће и покућства што имамо - прича Сенада.

Њена комшиница Виолета Шећировић има четворо деце, од шест месеци до седам година. Виолета каже да децу купа у кориту, да тренутно нема пацова у насељу, али да је најезда бубашваба, да муж скупља секундарне сировине и да тако преживљавају. Док неколицини млађих жена и мушкараца у насељу причамо да ће добити куће и износимо детаље које смо сазнали приликом потписивања уговора, једна старија жена све време запиткује:

- Стварно ћемо да добијемо куће? Праве куће? И свака породица ће да има своју кућу? А колико ће купатила да буде? На сваку кућу по једно? Аууу!

Према речима комесара за избеглице Владимира Цуцића, предстоји изградња још 15 станова за последње расељене који су остали у колективном центру у Матарушкој бањи. Преко Комесаријата за избеглице у Краљеву до сада је изграђено више од 200 станова.

- До средине наредне године затворићемо и последња два од 11 колективних центара на подручју Краљева које смо имали у почетку. Овај град је поднео огроман терет, јер избегла и расељена лица у њему чине више од 15 одсто у односу на домицилно становништво и један је од ретких градова који је имао такав прилив становништва - рекао је Цуцић.

не обезбедимо пристојан смештај.

СТАРИНИ ЈАБЛАНУ УЗЕЛИ УНУКЕ

Вечерње Новости – Србија, Датум : 29.9.2011, Страна : 18

ШТРАЈК ГЛАЂУ И ЖЕЂУ ИСПРЕД СУДА ОЧАЈНИЧКИ ПОТЕЗ РАСЕЉЕНОГ СА КОСОВА

Центар за социјални рад у Прокупљу одузео двоје деце породици Митровић

ПРОКУПЉЕ - Јаблан Митровић (73) расељен са Космета са пребивалиштем у селу Мађару код Прокупља, започео је штрајк глађу и жеђу испред зграде суда у овом граду захтевајући да му Центар за социјални рад врати унуке Милана (5) и Мирослава (10).

Објашњавајући да су радници прокупачког Центра за социјални рад крајем претходне недеље, одвели двоје деце у хранитељску породицу, Јаблан истиче да ће радије умрети на степеницама суда него што ће се вратити кући без унучади.

- Прошлог петка док сам ја чувао унуке, јер су им родитељи по налогу Центра за социјални рад, били у болници, дошли су из ове установе са великим бројем полицајаца и буквално ми одвели унуке на превару. Искористили су тренутак када син Небојша (46) и снаха Косовка (43) нису били код куће и без икаквих папира и налога одвели их од нас - прича овај човек који од уторка по подне седи на степеницама прокупачког суда.

- Чињеница је да тешко живимо. Осим синовљевог минималца који прима на име рада на Космету, других примања немамо. Бавимо се пољопривредом и чувамо нешто стоке - истиче Јаблан. -Кажу ми да немамо услове да чувамо децу, па нека нам помогну да их обезбедимо а не да нам их отимају, једино благо које имамо.

- Јесмо сиромашни, али деца никада нису трпела гладна. Они су нам све што имамо, тако да нам је и избеглиштво са Космета лакше него ово што нас је задесило, јер знам да деци нигде не може бити боље него са родитељима, али и са мношћом јер их волим неизмерно - сузних очију прича овај видно намучен и ојађен човек који тврди да се, све док буде одговоран за своје поступке, неће померати са степеништа суда. Радије каже неће ни живети, него што ће то чинити без унука, који су му једини смисао живота.

Антрфиле : РОДИТЕЉИ И БИЛИ ОПОМЕНУТИ

У ЦЕНТРУ за социјални рад објашњавају да су деца дата у хранитељску породицу, јер у својој нису имали услове за живот.

- Осим што су угрожена и стамбено и материјално, деца су и занемаривана. Ову породицу пратимо две године, указивали смо родитељима и деди да обезбеде боље услове, што се нажалост није догодило - истиче Споменка Димитријевић, социјални радник. Она потврђује да приликом одузимања деце родитељи нису били код куће.

СТАНОВИ ЗА 10 ПОРОДИЦА

Блиц – Србија, Датум : 29.9.2011, Страна : 11

У Шапцу уручени кључеви избеглицама

Министар за рад и социјалну политику Расим Љајић рекао је јуче да ће све избегле или интерно расељене особе имати адекватан смештај пре затварања колективних центара у Србији.

- Сигурно нико неће остати на улици. Било би потпуно бесмислено да затворимо колективне центре, а да не обезбедимо пристојан смештај за те људе који су живели у немогућим условима свих ових година - рекао је Љајић у Шапцу током уручења кључева зграде за избеглице и расељене. Љајић је истакао да је битно да свако добије кров над главом и да се затворе колективни центри, а не да ли ће се то постићи изградњом станова, куповином напуштених кућа и сеоских имања или другачије. Десет породица избеглих и расељених лица и две социјално угрожене породице су од Љајића данас добиле кључеве станова.

Зграду вредности 210.000 евра, са 12 станова површине од 39 до 54 квадратна метра финансирани су Европска унија са 185.000 евра и Република Словенија са 25.000 евра, док је Град Шабац дао земљиште и комуналне прикључке. Према речима амбасадора Словеније Франца Бута, та земља је ове године за сличне пројекте дала 800.000 евра.

Ми јесмо чланица ЕУ, али смо делили исту судбину са Србијом и спремни смо да помогнемо, сматрајући да је изградња стамбених објеката за избегла и расељена лица један од добрих модела - рекао је Бут.

Заменик шефа делегације Европске комисије у Србији Адриано Мартинс рекао је да су до сада изграђени станови за 7.500 избеглица и расељених. Мартинс је најавио наставак таквих пројеката и оценио да је шабачка зграда „пример како се сарадњом Србије, ЕУ, Словеније и локалне заједнице могу решити проблеми“.

PRESS CLIPPING

Петак 30.09.2011. год.

(такође можете прочитати и на сајту Комесаријата за избеглице www.kirs.gov.rs)

КРОВ НАД ГЛАВОМ ДОБИЛО 12 ПОРОДИЦА

Правда, Датум : 30.9.2011, Страна : 16

У ШАПЦУ ОТВОРЕНА ЗГРАДА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И СОЦИЈАЛНО УГРОЖЕНЕ

ШАБАЦ - У Шапцу је јуче отворена стамбена зграда у којој ће бити смештено 12 избегличких, интерно расељених и социјално угрожених породица са подручја овог града. Корисницима су кључеве станова уручили делегати ЕУ у Србији, амбасадор Словеније, представници Међународне организације за миграције, министар рада и социјалне политике Расим Љајић и Милош Милошевић, градоначелник Шапца.

Станови за избеглице и социјално угрожене, резултат су пројекта „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“, који су заједнички реализовали Град Шабац, Влада Србије и европски партнери.

Кров над главом добило је 36 људи, а ово није једини пројекат који помаже угроженима, јер смо до сада на сличан начин збринули преко 7.500 људи и намеравамо да наставимо како би се проблем избеглица и интерно расељених решио - истакао је Адријано Мартинс, заменик шефа делегације Европске комисије у Србији.

Објекат површине 565 квадрата има 12 стамбених јединица од 39 до 54 квадрата и заједничку просторију за боравак и дружење. Сви станови су опремљени основним намештајем, купатилом и кухињом. Власник објекта је Град Шабац, а управљање је поверено Центру за социјални рад. Како је истакао министар Расим Љајић, очекује се стамбено обезбеђење преосталих 3.500 људи из ови центара. Светлана Радосављевић у свом новом стану ће живети са петомесечном ћерком Мануелом и мајком Десанком Арнаутовић. Не крије сузе и каже да је годинама сањала да има свој дом.

- Од 1994. године биле смо у колективном центру у Варни. Дошли смо из Осијека 1991. године Имала сам тада пет година и слабо се сећам кроз шта смо све пролазили Годинама смо слушали приче да ће нам бити до дељен стан, али нисмо ве ровали. Ово нам је оства рење свих снова. Немојте замерити мојој мајци што не може да прича са вама.

Ухватила је туга и плач јер је мислила да ће умрети у оном центру где смо биле - каже Светлана Радосављевић.

КРАЈИШНИЦИ НА КОРАК ОД 10 МИЛИЈАРДИ ДОЛАРА?

Ало!, Датум : 30.9.2011, Страна : 4

Суд у Чикагу прихватио тужбу протераних Срба из Хрватске против МПРИ због акције „Олуја“!

Крајишници су коначно стигли на корак од истине о погрому у операцији „Олуја“, али и потенцијалних 10,4 милијарде долара одштете! Амерички судија Рубен Кастиљо, којем је додељен случај тужбе Крајишника против америчке компаније

МПРИ, прихватио је у целини оптужницу коју су покренули Срби из Хрватске против америчких генерала из те компаније. Почетак суђења очекује се 2013. године! Кастиљо је наложио обема странама да до фебруара 2013. године прикупе све материјалне и нематеријалне доказе, након чега ће он одредити датум почетка суђења.

Како за „Ало!“ објашњава Саво Штрбац, директор документационог центра „Веритас“, ова одлука је уследила након бахатог понашања шесторице адвоката МПРИ-ја, који другу страну нису удостојили чак ни евентуалног разговора о нагодби, коју је судија предложио чим је размотрио оптужницу. Ипак, они су остали затечени оштрином наступа судије Кастиља, који је изјавио да у овом тренутку неће одбацити ниједан део оптужнице!

- Федерални суд у Чикагу, ком су Срби поднели оптужницу, огласио се надлежним. Захтев који је МПРИ изнео за изузеће суда одбијен је јер та компанија послује и зарађује велике паре и у Чикагу, а ту живи и велики број Срба који су их тужили. Такође, судија је објаснио да је Чикаго одличан и због веза са Европом, па на суђење лако могу да дођу сведоци оптужбе. Судија је одлуку образложио писмено, на 21 куцаној страници - рекао је за „Ало!“ Штрбац. Како објашњава наш саговорник, иако фебруар 2013. делује далеко, сада се мора убрзати посао.

Неопходно је међу 200.000 прогнаних Срба пронаћи оне који би били најбољи сведоци и који могу да обезбеде најбољу документацију за доказни материјал. Иначе, како су најавили адвокати Срба, у децембру се очекује још једно статутарно рочиште, на коме тужени такође могу предложити нагодбу.

Антрфиле : Пресуда „Олуји“ доказ

- Оно што нашој страни такође иде у корист јесу и првостепена пресуда хрватским генералима за заједнички злочиначки подухват у „Олуји“, као и српска противтужба за етничко чишћење и геноцид - каже Саво Штрбац.

БОЈКОТ КОЈИ ВУЧЕ У ДАЛЕКУ ПРОШЛОСТ

Политика, Датум : 30.9.2011, Страна : А22

ШТА ДА СЕ РАДИ: У ЧЕМУ НАМ МОЖЕ ПОМОЋИ ПОПИС

Бранислав Радивојша

Поноћ између петка и суботе (30. септембар – 1. октобар) биће за пописиваче важан тренутак за утврђивање чињеница: ко је рођен, а ко није, ко је жив, а ко више није, ко је дипломирао, а ко је са средњом стручном спремом, ко се запослио, а ко је незапослен, ко је постао пензионер... И тако од податка до податка, од особе до особе, од домаћинства до домаћинства. Током петнаест наредних дана свако ће од нас разговарати с пописивачем и одговарати на његова (њена) питања. Већ 15. новембра сазнаћемо колико нас је у Србији, и колико нас је у сваком од 6.155 насеља.

И одмах ћемо моћи да упоредимо бројке са онима од пре девет година (прошли попис): да ли нас је мање или више, које је насеље у успону а које копни, да ли је Нови Сад већи од Ниша, колико су Краљево и Крушевац порасли због прилива расељених са Косова...

Касније стиже мноштво других података. О просечној старости, о просечној величини домаћинства, о националној припадности... Подаци о националној припадности обично највише занимају јавност због сталних миграција и повремених разлика у изјашњавањима,

али то је само мали део непрегледног мноштва чињеница које заједно дају детаљну популациону слику државе.

Толико детаљну да ћемо после овог пописа знати колико свако насеље има неписмених, а колико ванбрачних заједница, колико је особа са посебним тешкоћама у вези са видом, слухом, ходом... Знаћемо и то који су извори средстава за живот у сваком домаћинству, колико је где деце и у ком су узрасту. Затим, ко где путује, а ко не путује, ко користи рачунар и Интернет...

Података је толико да је одговор на питање из наше серије „У чему нам може помоћи попис” веома једноставан: може нам помоћи у свему, наравно ако има оних који су вољни да се суоче са добијеним бројкама и да их користе на најбољи начин.

Демографи кажу да је код нас таквих релативно мало и помињу установе за планирање, државну администрацију, локалну самоуправу, научнике. У развијенијим земљама резултати пописа се више користе за предузимање разних мера којима се неке нелогичности добијене на основу ове статистичке акције могу исправити. Што је, опет, у вези са економским могућностима државе. **Јер, од каквог је значаја био пописни податак из 2002. да су насеља у Србији на периферијама већих градова имала мањак школског простора (због избеглица и расељених) када локалне заједнице нису имале новац да граде школе. Ови подаци су, међутим, и овде касније довели до оријентације планера ка новим школама на периферији.**

Пописни резултати су од све веће користи и с обзиром на убрзани развој такозваног цивилног друштва. Удружења грађана, женске организације, удружења особа са посебним потребама, клубови досељеника, ромске организације итд. шире своју активност и њима је и те како стало до чињеница о себи, тако да све већа „растреситост” друштва и исказивање различитих групних интереса дају попису све већи значај.

Зато звуче веома анахроно позиви неких националних представника на југу и југозападу Србије на бојкот пописа; као да је пописна активност исто што и изборна и као да попис осим националне нема стотине других димензија. Уосталом, да нема пописа свет би много мање знао о себи и кад се неко залаже за бојкот као да нас вуче у далеку прошлост. И то веома далеку, јер први „модерни” попис Србија је имала још 1834. године.

У КОЛЕКТИВНИМ ЦЕНТРИМА 8.600 ЉУДИ

Политика, Датум : 30.9.2011, Страна : А4

Бањалука – За решавање проблема расељених лица, повратника и избеглица у првих шест месеци ове године Република Српска је потрошила 7.094.000 конвертибилних марака, навео је прексиноћ помоћник републичког министра за избеглице и расељена лица Драго Вулета, на седници Народне скупштине РС.

Вулета је казао да је два милиона марака потрошено за решавање проблема избеглица и расељених, а пола милиона марака за интерно расељена лица. **Он је објаснио да је за финансирање повратка у РС намењено 3,5 милиона марака, а пола милиона марака за повратак Срба у Федерацију БиХ.** За трајно решавање смештаја корисника колективних центара и алтернативних видова смештаја намењено је 144.000 марака.

Да је положај повратника и интерно расељених лица незавидан потврђује и саопштење Канцеларије високог представника међународне заједнице у БиХ (ОХР).

После обиласка Горње Бочиње, Јоховца и Тешња, са представницима УНХЦР-а, амбасадорима Канаде, Француске и Велике Британије, Валентин Инцко се прексиноћ огласио саопштењем.

„Шеснаест година после рата, 8.600 људи још увек живи у 159 колективних центара широм БиХ, од којих многи не задовољавају ни основне потребе, као што су текућа вода, грејање и електрична енергија”, навео је Инцко.

Он је закључио да би „избеглице, повратници и интерно расељена лица имали бољу шансу да реше озбиљне економске изазове да постоји боље финансирање јавних услуга, да су оне боље организоване и да је политички фокус стављен на питања која су грађанима важна”.

НОВИ СТАНОВИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Данас, Датум : 30.9.2011, Страна : 17

Од 11 избегличких колективних центара у Краљеву - остала још два

Краљево - Председник Републичког комесаријата за избеглице Владимир Цуцић и градоначелник Краљева Љубиша Симовић потписали су уговор о сарадњи током изградње монтажних стамбених јединица за 150 интерно расељених са Косова. Ти људи сада су смештени у колективном центру Шаторско насеље на Старом аеродрому у Краљеву.

Цуцић је казао да је Комесаријат за решавање стамбеног питања породица смештених у Шаторском насељу дао 25 милиона, као и да је у Краљеву постојало 11 избегличких колективних центара, од којих су активна још два

- Шаторско насеље и центар у Матарушкој бањи. „Изградњом ових стамбених јединица, ми овде практично затварамо и последња два колективна центра са укупно 22 породице и 150 људи“, казао је Цуцић.

Он је рекао да ће породице из Шаторског насеља бити стамбено збринуте најкасније до пролећа наредне године, као и да ће бити изграђено 15 станова за решавање стамбеног проблема интерно расељених из колективног центра у Матарушкој бањи. „Комесаријат је у сарадњи са градом до сада на подручју Краљева изградио преко 200 стамбених јединица што нас чини најбитнијим социјалним градитељем“, рекао је председник републичког Комесаријата за избеглице.

Градоначелник Краљева Љубиша Симовић казао је да се изградњом стамбених јединица за кориснике колективних центара „ставља тачка на нешто што је дуго низ година мучило Краљево“.